

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

12 Ağustos Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:165 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

✶ Uçaklara bakım yapmadan sefer düzenleyenler, uçak egzozundan zehir saçanlar,

✶ Çürümüş gemilere yoksulları doldurup denizin ortasında bırakıp boğanlar,

✶ Bilgisayar çağında motorlu eşeklerle(her türlü motorlu arabayla) yüzbinleri kaçınılmaz "kazalarda" katledenler ve bu araçların zehirleriyle insanları zehirleyenler,

✶ Para hırsı için herşeyi yapabilecek olan burjuvalardır!

✶ Suç kazada değil! Suç burjuvazinin para hırsında!

✶ Canımıza sahip çıkmak için birleşmek ve burjuvaziyi devirmek zorundayız!

✶ Yaşasın Komünizm!

✶ Yaşasın KSP!

SİVİL TOPLUM VE SİVİL TOPLUMCULUK ÜZERİNE

Sayfa 3 ve 11'de

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Londra Mektubu
Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca
Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka
Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Sayfa 8'de

Görüş
Ali Yalçınay

Sayfa 9'da

Kavgamız
Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

Kıbrıs Sosyalist Partisi, yaşanan uç kazası ile ilgili basın bildirisi yayınladı

Güney Kıbrıs'tan kalkan Helios firmasına ait yolcu uçağının arıza sonucu düşmesi ve 121 kişinin bu "kazada" yaşamını yitirmesi ne ilktir ne de son!

Bu olay, kapitalizmin azami kâr hırsı uğruna insan yaşamını hiçe saydığının, insan canına giren vahşetin ta kendisi olduğunun bir başka örneğidir!

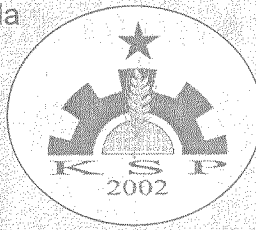
Söz konusu uçağın daha önce de benzer bir arıza nedeniyle acil iniş yaptığı gerçeği ve uzmanların bu uçağın uçmaya elverişli olmadığı konusundaki raporları

KAZA DEĞİL KATLİAM!

hiçe sayılarak, daha fazla kâr uğruna uçak sefere konulmuştur.

Helios adlı şirket ve KC Ulaştırma Bakanlığı, 121 insanın katlinden sorumludur!

Kazanın ardından formalite icabı yapılan başsağlığı mesajları, üzüntü belirten tavırlar, kapitalizmin ulaşım alanındaki bu katliamını sorgulamadığı ve mahkum etmediği oranda, yeni "kazalara" yani cinayetlere incir yaprağı olmaktan öte gidemeyecektir!

Bu "kaza" sadece bir örnektir!

Kapitalizm yıkılmadığı sürece, bu tür "kazalarda" daha yüzlerce insanımızı kurban vereceğiz.

Tıpkı her yıl 40 milyon insanımızı basit hastalıklarda, savaşlarda, açlıktan, katliamlarda kurban verdiğimiz gibi!

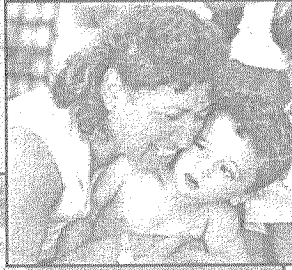
Kıbrıs Sosyalist Partisi, 121 insanımızın katlinden dolayı Helios adlı şirketi ve ilgili bakanlığı

sorumlu tutar ve derhal bu katliamın hesabının bunlardan sorulmasını talep eder.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, resmen bir cinayete kurban giden insanlarımızın aileleri ve yakınlarına başsağlığı diler, acısını paylaşır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, kapitalizm yıkılmadığı sürece, bu tür "kazaların" devam edeceğini ve insanlarımızın canlarının her an tehlikede olduğunu bir kez daha yineler ve tüm emek güçlerini burjuva sistemi yıkmak için Partisinde birleşmeye çağırır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Kazım Öngen
16 Ağustos 2005

KİTLELERİN MÜCADELE VE ÖRGÜT ŞEKİLLERİ VE PARTİNİN TAKTİKLERİ

Burada kitlelerin mücadele ve örgüt şekillerini ve bunlara partinin nasıl yaklaşması gerektiğini, yani bu sorunla ilgili taktiklerini nasıl tespit etmesigerektiğini inceleyeceğiz.

Bu soruna doğru yaklaşımı mümkün kılan iki temel fikir vardır.

1- Parti, mücadele ve örgüt şekilleri konusundaki görüşlerini kitlelerin mücadelesi, kitlelerin eylemleri üzerinde yükseltmelidir. Kitleler ne taleplerle harekete geçiyor? Bu hareket esnasında ne tür örgütler oluşturuyorlar? Tüm bunların gelişme yönü ne? Tüm bunları nasıl olur da daha ileri şekillere doğru itebiliriz....

"Baştan başlayalım. Bir Marksist'in mücadele biçimleri sorununu incelemesi için neler gereklidir? En başta, Marksizm, hareketi herhangi tek ve belirli bir savaş biçimine bağlamamakla sosyalizmin bütün ilkel biçimlerinden ayrılır. En çeşitli mücadele biçimlerini kabul eder. Fakat onları "icat" etmez; hareketin (partinin değil, sınıfların, kitlelerin, bizzat onların kendi hareketi) kendi içinden, kendiliğinden doğan devrimci sınıf mücadelesi yöntemlerini genelleştirmekle, örgütlemekle, bilinçli kılmakla yetinir. (abç) Bütün soyut formüllerin, bütün doktriner reçetelerin mutlak biçimde düşmanı olan Marksizm, hareketin geliştiği, kitlelerin bilincinin ilerlediği, ekonomik ve siyasi bunalımların şiddetlendiği ölçüde (abç) savunmanın ve saldırının gittikçe daha çeşitli yeni

yöntemlerini doğuran kitle mücadelesinin dikkatle ele alınmasını ister. (abç) Bu nedenle Marksizm, mutlak biçimde hiç bir mücadele şeklini reddetmez. Hiç bir zaman belli bir anda var olan ve olanaklı bulunan mücadele biçimleriyle sınırlı kalamaz, toplumsal konjonktürdeki bir değişimin kaçınılmaz olarak yeni, belirli bir dönemin militanları için henüz bilinmeyen mücadele biçimleri ortaya çıkaracağını kabul eder. Bu bakımdan Marksizm'in kitlelerin pratiği okulunda öğrenim yaptığı söylenebilir. (abç) "sistem mücid"lerinin çalışma odalarında keşfettikleri mücadele biçimlerini kitlelere önererek onlara ders verme iddiasında değildir (abç) örneğin, Kautsky toplumsal devrim biçimlerini incelerken, gelecek bunalımın bize şimdiden göremeyeceğimiz yeni mücadele biçimlerini getireceğini biliyoruz diyordu. (Bolşevik Partizan, 11/1, s.27, Lenin'den alıntı)

Not: Okurun, Lenin'in "Sol kanat komünizmi..." kitabının "Bazı Sonuçlar" bölümünün şu satırlardan sonrasını, bu konuyu akılda tutarak okuması yararlı olacaktır: "Bir bütün olarak tarih ve özel olarak devrimler tarihi, her zaman içerik olarak daha zengin, daha çeşitli, çok şekillidir..."

2- Mücadele ve örgüt biçimleri konusundaki görüşlerimiz - taktiklerimiz- bizzat kitlelerin mücadeleleri üzerinde yükselmeli. İyi ama bu kitle mücadelesi neyin üzerinde yükseliyor?

Bu kitle mücadelesi, her bir

toplumun o anda ulaştığı objektif konumu temelinde, bizzat toplumun ekonomik, siyasi kültürel olarak o anda vardığı somut koşullar üzerinde yükselir, ortaya çıkar: Toplumun bu objektif konumunu bilmeden, bu toplumdaki kitle eylemlerine de bir anlam vermek, onların gelişme yönünü görebilmek açıktır ki imkansızdır.

Toplumun ekonomik, siyasi, kültürel konumunu belirlemek, tüm bu faktörlerin birbirleriyle ilişkisi içinde ve tarihi olarak ve aynı zamanda o anda somut olarak ele alınmasını gerektirir. Dahası var, ülkenin o andaki ekonomik, siyasi, kültürel konumu sadece ülke içinde bir incelemeyle belirlenmez, bu onu çevreleyen tüm ülkelerin, giderek tüm dünya ülkelerinin ekonomik, siyasi, kültürel konumunu ve birbirleriyle ilişkisini de incelemeyi gerekli kılar!

"İkinci olarak Marksizm, mücadele biçimleri sorunun tarihi yönüyle ele alınmasını gerektirir. Bu sorunu somut ve tarihi şartları hesaba katmaksızın ortaya koymak, diyalektik materyalizmin ABC'sini bilmemektir. Ekonomik evrimin değişik anlarında, politik durumdaki, ulusal kültürdeki, var olma koşullarındaki vb. çeşitli koşullara bağlı olarak, farklı mücadele biçimleri birinci plana geçer, başlıca biçimler halini alır, ayrıca ikinci derecedeki, yardımcı yöntemler de değişir. Hareketin vardığı noktadaki somut koşulları incelemeden belirli bir mücadele biçimi kabul etmek sorunu ortaya çıktığında, evet veya hayır diye

cevap vermeye çalışmak, Marksizm'in alanının tamamıyla terketmek demektir." (BP, 11/1, s.28)

"...bir toplumdaki mutlak olarak tüm sınıflar arasındaki ilişkilerin objektif olarak ele alınması ve dolayısıyla bu toplum tarafından ulaşılmış gelişmenin objektif seviyesi ve o toplumla diğerlerinin ilişkisinin ele alınması, yalnızca bu ileri bir sınıfın doğru taktiklerinin temeli olarak hizmet edebilir. Aynı zamanda tüm sınıflar ve tüm ülkeler statik olarak değil, dinamik yani hareketsiz değil, hareket halinde görülür (ki bu hareketin kanunları her bir sınıfın ekonomik var oluş şartlarıyla belirlenir" (Lenin, SE, C.1, s.54, "Karl Marks" başlıklı makale, "Proletaryanın sınıf mücadelesinin taktikleri" bölümü)

"Açıktır ki, kitleler arasında devrimci bir hava ve bu havanın büyümesini sağlayan şartlar olmadan, devrimci taktikler hiç bir zaman için eyleme dönüşmeyecektir. Rusya'da uzun ve acılı tecrübe bize devrimci taktiklerin yalnızca devrimci bir hava üzerinde inşa edilemeyeceği gerçeğini öğretmiştir. Taktikler devrimci hareketlerin tecrübeleri yanında, bir devletteki (ve onu çevreleyen devletlerdeki ve bütün dünyadaki bütün devletlerdeki) bütün sınıf güçlerinin etrafı ve tamamıyla objektif bir değerlendirmesine dayanmalıdır." (Lenin, SE, C.3, s.384, "Sol Komünizm...", "Burjuva parlamentosuna katılmalı mıyız?" Bölümü)

SİVİL TOPLUM VE SİVİL TOPLUMCULUK ÜZERİNE

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından dünyada yeni bir örgütlenme biçimi yaygınlaştı; Sivil Toplum Örgütleri!

Her yerde, birçok etkinlikte ve de eylemlerde karşımıza çıkan bu kavram nedir?

Kökenleri nereden gelmektedir?

Sivil toplum örgütleri ve sivil toplumculuk kime, neye hizmet etmektedir?

Bu soruların yanıtını bulmadığımız takdirde, sivil toplum düşüncesi ve sivil toplum örgütlerine (STÖ) doğru bir yaklaşım sergileyemeyiz.

Son dönemde Afrika gazetesi ile Yenidüzen yazarları arasında sürmüş olan "sivil toplumculuk ve STÖ'ler iyi mi kötü mü" adını verebileceğimiz tartışma, bu anlamda önem taşımaktadır.

Sivil Toplum Örgütleri ve Sivil Toplumculuğun Ortaya Çıkışı

"Sivil Toplum" teriminin ortaya çıkışı, kapitalizmin ortaya çıkışıyla başlar ve elbette o dönemdeki sivil toplum anlayışı ile bugünkü sivil toplum anlayışı arasında farklar vardır.

18. yüzyılda devlet ve sivil toplum birbirinden farklı şekilde anlaşılmaktadır.

Sivil toplumun kapitalizmle birlikte ortaya çıkan bir kavram olduğunu tekrar hatırlatarak, kapitalizmin yeni olgunlaştığı dönemlerde "sivil toplum"un feodalite karşısında kendini örgütleyiş biçimlerinden birisi olduğunu belirtmek gerekmektedir.

Feodalizme karşı burjuvazinin o dönemki ileriçi mücadelesi, ve bu anlamda sivil toplum sorunsalının önemi ve değeri, daha geri bir üretim sistemine karşı ileriye ve yeniye simgeleyen burjuvazinin mücadelesi çerçevesinde incelenmek durumundadır.

Ve her olgu gibi, sivil toplum olgusu da, öncelikle doğuşu ve bugünü içinde, koşulların gelişimi içinde analiz edilmelidir.

Burjuvazinin feodaliteye karşı muhalefetine örgütlenmelerinden birisi olan sivil toplum örgütlenmesi, kuşkusuz ki, o dönemin burjuvazisi gibi ileriçiydi.

Ne zaman ki burjuva devrimleri ile feodalizm yıkılır ve kapitalizm gelişmeye ve kökleşmeye başlar, burjuvazi, kendi içinden çıkartmak zorunda olduğu proletaryanın, Marks'ın deyimiyle "burjuvazinin mezar kazıcılarının" taleplerine ve ileri ve gerçekleşmesi gereken yeni üretim sistemine geçilmesi taleplerine direnmeye başlar, ekonomik yasaların nesnelliğine karşı durmaya çalışır, o dönemden itibaren gericileşmeye ve devrimci içeriğini yitirmeye başlar.

Burjuvazinin karşı devrimci ve gerici hale gelmesiyle birlikte, onun sivil toplumculuğu da gericileşir ve burjuva özü koruyan bir örgütlenme şeması olarak mücadele sahnesindeki yerini alır.

Sonuç olarak, sivil toplumculuk, burjuvazinin feodalizme karşı

mücadelesinde ileriye simgelerken, burjuvazi ve proletarya arasındaki mücadelede gerici bir işleve sahip olmuştur.

Komünistlerin Devlet Sorununa Bakışı

Komünistlerin devlet aygıtına bakışı nettir.

Devlet, egemen ve ezen sınıfın, ezilen çoğunluk üzerindeki diktatörlüğüdür.

Bunun yanlış olduğunu kanıtlamak, zor bir görev olsa gerek!

Devlet örgütlenmesi, günümüzde egemen sınıf olan burjuvazinin, işçi sınıfını ve emekçileri sömürmek, baskı altında tutmak ve proletaryanın eskimiş, çürümüş üretim ilişkilerini yıkıp, kendi gelişmesine uygun olan üretim ilişkilerini, yani sosyalist üretim ilişkilerini kurmasını engellemek için varolan devasa, örgütlü, sistemli, dallı budaklı ama aynı zamanda dışı metalden, içi ise çürümüşlükten ibaret olan ve zamanı geldiğinde eli kanlı bir mekanizmadır.

Aksini iddia edenler, kısacık ve çok fazla zekâ gerektirmeyecek bir kıyaslama yöntemini kullanarak, tüm dünya üzerinde grevlerin, işçi mücadelelerinin ve proletaryanın öncüsü olan partilerin neden devamlı suretle baskıyla, engellemeye, yeri geldiğinde kan ve katliamla karşılaştıklarına baksınlar, sorunu daha iyi anlarlar!

Ya da fabrika sahiplerinin, askeri örgütlenmelerin, para babalarının, bankacıların, işadamlarının, kısacası kapitalizmin olmazsa olmaz egemenlerinin çıkarlarına gelebilecek en ufak tehlikede neden devletin polisinin, askerinin, ve de resmi olmayan faşist paramiliter güçlerinin bu tehlikelere anında "müdahale" ettiği sorununa kafa yorulursa, günümüz devletin işlevi ve mantığı daha iyi anlaşılabilir.

Günümüz devleti, varolan ve varolabilecek toplumsal muhalefeti elbette sadece baskı, şiddet vs. yollarıyla bastırmamaktadır.

Günümüz devleti, işçi sınıfı arasında soktuğu ajanlarıyla, reformist, revizyonist partileriyle, sözde sosyalistleriyle, sarı sendikaları ve sendika ağlarıyla olduğu kadar, toplumsal muhalefeti engellemek için değişik örgütlenme biçimlerini de devreye koyar.

Günümüzde sivil toplum örgütleri de bunlardan bir tanesidir.

Sivil Toplum Örgütleri Ne İşe Yarar?

Günümüzde özelleştirme konusunda da sıkça dile getirilen bir söylem vardır.

O da; "eski otoriter devlet mekanizması, bireye müdahale edememeli, etmemeli, ekonomiye elinden geldiğince az karışmalı, bireysel özgürlüklere hak tanımalıdır. İdeolojik devlet dönemi bitmiştir. Artık teknik devlet dönemi vardır!"

Bu söylemin içeriği, sınırsız sömürü ve baskının sistemleştirilmesidir.

Bireyin özgürlüklerinin sözde korunması adı altında, burjuva devletin ve onun demokrasisinin baskıcı ve işine gelen özgürlüklere hak tanıyan görüntüsünün geliştirilmesi ve emekçi kitlelerin devlet sorununda kafasının bulandırılması projesidir!

Gelişen yeni koşullara ayak uydurmayı iyi beceren burjuvazinin yeni yönetim biçimlerinden, yeni sloganlarından birisidir!

Bu anlamda sivil toplum örgütleri, özellikle Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından ve toplumda geliştirilmeye çalışılan "sosyalizm öldü" mantığının işlenmesi için bulunmaz bir fırsattır.

Şu nedenle ki; sivil toplum örgütleri, dünyada değişen dengelerin ardından, insanlara "sol ideoloji" maskesi altında, burjuva ideolojisinin, burjuva bireyciliği ve örgütsüzlüğünü taşımada iyi bir araç görevi görmüştür, halen de görmektedir.

Sınıfın partilerinde örgütlenmek, ideolojik ve siyasal mücadele vermek artık "eskidiğine" göre, halkın kendisini ifade edebilmesi için önünde tek bir yol kalmaktadır; o da sivil toplumculuktur.

Sınıf mücadelesinin elden geldiğince ertelenmesi için, sivil toplumculuk denilen bela, toplumların başına bizzat emperyalistler tarafından sarılmıştır.

İdeolojik ve siyasal kafa karışıklığı yaratmak, mücadeleyi toprağa gömmek, sivil toplum örgütlerinin birincil işlevi haline gelmiştir.

Sınıfı iktidar perspektifinden uzak tutmanın aracı olan sivil toplumculuk, kendini ülkelere ve bölgelere göre giydiği değişik elbiseler ile kamufle etmektedir.

Sivil toplum örgütlerinin gevşek, disiplinsiz ve anarşizan türde örgütlenmeler oluşu, mücadeleyi geliştirmek ve iktidar hedefini kitlelere göstermek gibi bir amacının olmayışı, sistemle devamlı uzlaşma köprüleri kurarak reformizmin kalelerinden birisi oluşu, can yakıcı, çözümleri gereken, reform gerektiren güncel meseleleri işine geldiğinde es geçmesi ve toplumun da es geçmesini sağlaması, devrimcilerin reformlar için mücadele ederken, devrim rotasını devamlı suretle gösterme çabalarına karşı sistemin giriştiği etkin karşı mücadele aygıtlarından birisi olması, ancak devrimle çözümlenebilecek sorunların, egemenler, emperyalistler tarafından da çözülebileceğine kitleleri ikna etmesi ve bu anlamda da kitleleri emperyalist burjuvazinin kuyruğuna takması, ona yedeklemesi, proletarya ile burjuvazi arasındaki uzlaşmaz çelişkilerin uzlaşabileceği türünde safsatalar yayması ve bu yönde çabalarının da olması, hedeflerini belirlemedeki kılavuzunun emperyalizm olması, bireyciliği kutsayarak toplumsal kurtuluş slogan ve hedefinin eskidiğinin propagandasını yapması anlamında, sivil toplum örgütlerinin ve sivil toplumculuğun ne işe

yaradığını açıkça ortaya koymaktadır.

Bu anlamda sivil toplum örgütü ve sivil toplumculuk savunusu, yukarda saydığımız noktaların savunusu anlamına gelmektedir.

Bu savunuyu, topluma enjekte edilmeye çalışılan yanlış bilinçten kaynaklanıyorsa düzeltilmeli, bilinçli olarak savunuluyorsa teşhir ve tecrit edilmelidir!

Demokratik Kitle Örgütleri ile Sivil Toplum Örgütleri

Günümüzde sivil toplumculuk modasının etkisi ve yönlendirmesi ile, demokratik kitle örgütlerine de sivil toplum örgütü yaftası yapıştırıldığını ve bu tür örgütlerin de kendilerine sivil toplum örgütü demekte sakınca görmediklerini gözlemliyoruz.

Bu bir yanıstır ve demokratik kitle örgütlerinin de sivil toplum örgütlerine evrilmesi çabasında rol oynamaktadır.

Demokratik Kitle Örgütleri (DKÖ), ekonomik-demokratik talepler ve mücadeleler içeren örgütlerdir.

DKÖ'lerin perspektifinde, STÖ'lerde olduğu gibi toplumsal muhalefetin örgütlenmesine ve ileriye götürülmesine taş koymak değil, buna katkı koymak vardır/olmalıdır!

DKÖ'ler, STÖ'ler gibi reformlar için mücadele ederken, egemenler ile sürekli anlaşmalar sistemi oluşturmazlar, reform için mücadelede devrimci tavır sergilerler/sergilemelidirler.

DKÖ'ler demokratik merkezîyetçilik temelinde örgütlenirken/örgütlenmelilerken, yukarda belirttiğimiz üzere STÖ'ler gevşek, anarşizan ve disiplinsiz örgütlenmelerdir.

Bu anlamda DKÖ'lere Sivil Toplum Örgütleri adının verilmesi, dahası DKÖ'ler tarafından da kendileri için bu türde adlandırmaların yapılması terimsel bir hatadan öte, sistemin DKÖ'ler üzerindeki STÖ'leştirme saldırısının bir parçasıdır.

Kaldı ki sarı sendikacılıkta da, işçilerin hak alma mücadelelerindeki bilinçli geri çekme girişimlerinde de, sivil toplumculuğun etkisi bariz bir şekilde görünmektedir.

Örneğin sendikalar, sivil toplum örgütü değil, emekçilerin haklarını söke söke almaları, korumaları için oluşturulmuş olan ve ülkedeki Marksist hareketle bağlantılı olması gereken Demokratik Kitle Örgütleridirler!

Örneğin meslek odaları da ha keza Demokratik Kitle Örgütleridirler!

Örneğin öğrenci birlikleri, federasyonları da aynı şekilde Demokratik Kitle Örgütleridirler!

Bu ayrıma dikkat etmeli ve Demokratik Kitle Örgütlerinin STÖ'leştirilmesine karşı mücadele verilirken, DKÖ'lerin sınıfın devrimci partisine olabildiğince yakın olması gerekliliği ve bunun çalışmasının

Devamı Sayfa 11'de...

Londra Mektubu

A. Önal

İngiltere'de DGM Kuruyor

9 Eylül saldırılarından sonra harekete geçen İngiliz tekelleri, kendi çıkarlarına zarar gelmemek ve kendi ülkelerinde saldırıya uğramayı engellemek amacıyla yeni yasaları devreye sokmuşlardı. Özellikle de Irak savaşı öncesi olası saldırılara karşı şüphelendikleri kişileri süresiz ve yargısız tutuklayarak hapse tıkadı. Elbette bu tutukladıkları kişilerin büyük çoğunluğu gerici ve yobaz kişilerdi. Ancak yasa herkese

uygulanabilir olduğundan hak ve özgürlüklere kısıtlama girişiminin bir parçasıydı bu...

Londra'daki son patlamaların ardından Blair hükümeti tekellerin özellikle de para borsasının korunması amacıyla şüphelendikleri kişileri "gizli mahkemeler"de yargılayarak hapse atmayı planlıyor. Bilindiği gibi İngiltere'de ağır suçtan yargılananlar jüri tarafından suçlu ya da suçsuz bulunurlar. Bu da mahkemelerin açık olmasını şart koşuyor. Ancak yeni planlanan yasaya göre İstihbarat Servisi tarafından aklanan yargıçlar gizli mahkemelerde şüphelileri yargılayabilecek. Sadece bu değildir. Savcı şahit olarak istihbarat memurlarını çağırabilecek ancak suçlananın kendine istediği avukatı devreye koyma hakkı olmayacak.

Stalin'in Sovyetler Birliği'nde emperyalist casuslara karşı buna benzer mahkemeler olmasına saldıran

emperyalistler şimdi kendi çıkarlarını koruma gündeme geldiğinde daha düne kadar sözde savundukları insan haklarını ayaklar altına alabiliyor. Sadece durum bu değildir. Yargıçlar bu güne kadar yasaları bir ölçüye kadar bağımsız değerlendirme hakkına sahipti. Ancak yasalardan sorumlu Avam karması temsilcisi Lord Falconer yargıçların insan hakları yasasını nasıl savunması ve uygulaması gerektiği konusunda direktif verme hakkına sahip olacak. Lord Falconer daha da ileri giderek insan hakları beyannamesini askıya almaya kadar gidebileceğini açıklayarak burjuva hukukun ne kadar evrensel olmadığını gösterdi.

Ulusal güvenlik mazeret gösterilerek bugün gerici-dincilere karşı geçirilmek istendiği söylenen yasalar yarın değişik konularda gelişen protesto hareketlerine (örneğin Irak savaşına karşı eylemlere), demokratlara, ilericilere

ve sosyalistlere karşı da kullanılacağı açıkça görülüyor.

Ancak hükümetin bu açıklamalarına karşı harekete geçen bir kısım demokratlar burjuva hakların kısıtlanamayacağını bunun bir dizi yasalara aykırı olduğunu açıklayarak muhalefet edeceklerini açıkça ilan ettiler. Bu konuda açıklama yapan bazı muhafazakâr politikacılar bile bu gibi uygulamaların aşırıya gittiğini açıkladılar. İngiltere'de bu gibi yasalar Margaret Thatcher döneminde bile geçirilememişti. İngiliz tekelleri için böyle yasaları ancak Blair hükümetinin başını çektiği İngiliz Emek Partisi geçirebilir.

Gerek muhalefetiyle gerekse de hükümetiyle emelleri burjuva devlet sistemini korumak olduğu müddetçe getirilmeye çalışılan yeni 'terör yasaları' ezilen, sömürülen kesimi sindirmek için daha fazla baskı niteliğini taşımaktadır.

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

E-mail: serkanyavash@hotmail.com

14sun, 13sat, 12f, 11thu, 10we, 9tu, 8mon, 7sun, 6sat.

6 Ağustos Cumartesi: Turuncu gömlekliilerin doğuşu.

Bu hafta normal, insan gibi saatler çalışacam. Saat 7'de başlar, akşam 5 suları bitiririm. Uzun saatler olmasına rağmen iyi bir hafta. Bu 10 kusur saatin iki buçuk saati yemek arası. Dolayısı ile sürüş saatleri iyi.

Bir başka avantaj da sabah otobüsü garajdan almama rağmen garajdan çıkan ilk otobüslerin sonuncuları arasındayım. Ben çıkacağım da garaj boş. Rahat. Koşuşturma yok.

Gel gelelim sabah girdim garaja, listeye baktım, benim otobüs verildi başkasına. Onunki arızalı. Gittim denetimcilere sordum hangi otobüsü alayım? "Bize sorma, garajda gezinen turuncu gömlekli 'araç tâyin elemanlarına' sor" dediler. "Kim bunlar?"

"Yeni atandılar"

Attım bir yuro. Garşıma çıktı bu turuncu gömlekli eleman. Şoförün biri. Düne kadar selamlaşır, dert paylaşırdık. Her zamanki gibi selam çaktım. Seslenmedi "Kaç numaralı otobüsü aran?" dedi. Şok oldum, amma belli etmedim, işler yoğun olsa gerek, ne de olsa yeni bir iş, yeni sorumluluklar... stress...

Numaramı söyledim söylemesine da, arkasını dönüp uzaklaşmaz mı? Huylandım artık. Kendi kendime konuşurcasına "eee, havalandık artık" dedim. Yüksek sesle. Duydu ama tepki vermemeye çalışır. (Hıyar).

Neyse. Bana otobüs yok. Denetimcilerin oturdukları cam kafesin önüne geldim. Üç arkadaş bekler kapının önünde. Onlar da otobüs bekler. Şimdi işleri gelişti. Denetimci çıktı sordu ne beklerik kapının içinde. Söyledik. Çağırdı Turuncu Gömlekliyi "hani bu adamların otobüsleri?" Acemi Turuncu Gömlekli ne desin, "otobüs yok". "Eee, napacan bu adamları?" sorar denetimci. Aslında gendi da bilir ne yapacak ama anlaşılan bu turuncu gömlekliilerden o da hoşnut değil, sıkıştırır.

"Napayım?" yanıtını verir bizim guş. (askerdeki acami er'lere derler ya guş, ben da bu acemilere deycem.)

Denetimci: "burda kalamazlar, ya otobüs bul, ya da gönder yukarı çay içsinler, otobüsleri hazır olunca çağır"

Bu bizim işimize gelir. Böylesi iyilikler yapmazdı bu denetimci, ne de herhangi bir denetimci. Bugüne kadar burda, kapının önünde

beklerdik. Ne bu hal? Anlaşılan denetimcilere yeni düşman çıktı arada biz faydalaniyoruz.

Normalde bırakmam bir şoförü sıkıştırırsın bu hıyarlar amma bu Turuncu Gömlekli de hak eder bu türden muameleyi.

Başladı terlesin bizim Turuncu Gömlekli. Hava da sıcak değil ya. Anlaşılan stress artmakta. Tam ağzını açacak, gözü yaşlı başlayacak sızlamaya, dayanamadım, atıldım;

"Ne bu, iki senedir bu garajdayım, hep bu kapının önünde otobüs beklerim, şimdi noldu? Otobüs yoksa; yok. Bu adamı değil makinistleri sıkıştı, ya da işverene bildirin tamir ettirsin

otobüsleri."

Böylesi bir girişim ardından bizim guş biraz rahatlar, karar verir: "Çıkin yukarı, benim için da çay için, otobüsler hazır olunca çağırırım sizi" der demez, denetimcinin tepkisini beklemeden fırladık yukarı.

SATRANÇ KÖŞESİ

Kaynak: SATRANÇ Öğrenelim
12 ALTIN ADAM

4. Alexander Alekhine
1927 yılında Capadlanca'yı yenerek dünya şampiyonu olan Alekhine (1892-1946) unvanını iki kez Aogoljubow'a karşı korudu. 1935 yılında Hollandalı

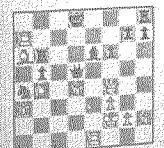
Euwe'ye 30 oyunluk uzun maçda bir oyun farkıyla yenildi. Hemen içki ve sigarayı keserek kendine bir çeki düzen verdi ve 1937'de tekrar şampiyon oldu. 1946 yılında öldüğü zaman dünya satranç şampiyonu idi.
Alexander Alekhine (Rusya /Fransa)
Şampiyon olduğu yıllar : 1927-1935 ve 1937-1946
Almanya 1929
Alekhine (37) 11 galip 9 beraberlik 5 mağlup 15 ½ puan

Bololjubow (40) 5 galip 9 beraberlik 11 mağlup 9 ½ puan
Almanya 1934
Alekhine (42) 8 galip 15 beraberlik 3 mağlup 15 ½ puan
Bogoljubow (45) 3 galip 15 beraberlik 8 mağlup ½ puan
Hollanda 1935
Alekhine (43) 8 galip 13 beraberlik 9 mağlup 14 ½ puan
Euwe (34) 9 galip 13 beraberlik 8 mağlup 15 ½ puan

HAZIRLAYAN:
EKİM Satranç Birimi

ALEKHINE - EUWE									
Nimno-Hind Satrançman Liden 1937									
1.	d4	Af6	14.	Vb2	Af4				
2.	c4	eb	15.	Ac4	ad5				
3.	Ac3	Fb4	16.	Fb4	Vd6				
4.	Vc2	ds	17.	Vd2	Ad7				
5.	cd5	Vnd5	18.	Vd2	b6				
6.	e3	cs	19.	Fd6	Kd8				
7.	a3	Fnc3	20.	ed	ks				
8.	bxc3	Abd7	21.	Vf4	Kb6				
9.	f3	cd4	22.	exd5	Vnd5				
10.	cd4	Ab6	23.	Kb1	Fd6				
11.	Ac2	Fd7	24.	Kc1	f6				
12.	Af4	Vd6	25.	Kc7	Sd8				
13.	Fd2	Kc8	26.	Ka7	1-0				

Alekhine 1935 yılından önce dünya şampiyonu olarak görev yapmış ve 1935 yılında Euwe'ye karşı 26. hantle mif dıgı rımet, satranç tarihinde geçen bir mızdır qıbetır.

BİR İNŞAAT İŞÇİSİ DAHA!

Gazetemizin 162'nci sayısında bir inşaat işçisinin ilkel koşullarda çalıştırılmasından, burjuvazi tarafından hiçbir yaşam güvencesi sağlanmamasından, işçinin yaşamına bu düzende değer verilmediğinden dolayı yaşamını yitirmesi olayını ele almıştık. İnşaattan düşüp yaşamını yitiren inşaat işçilerine bir yenisi daha eklendi.

11 Ağustos'ta Kalkanlı'da çalıştığı inşaatta ayağı kayan inşaat işçisi Halil Çiftçi, inşaattan düşerek yaşamını kaybetti.

Gazeteler bu tür ölüm haberlerini doğal, olağan şeyler olarak veriyorlar. Sanki işçilerin ilkel çalışma koşulları, yaşam güvenceleri sorunları giderilemezmiş gibi!

Bir inşaat işçisi daha burjuvazinin maksimum kâr hırsı yüzünden yaşamını yitirdi.

İşçiler! Kendi ülkeniz, kendi devletiniz geçmişte zafere ulaştı, yine ulaşacaktır!

Ekonomik ve sosyal taleplerinizi dile getirip bu alanda mücadele edebilmek için sendikalarda örgütlenin. O sendikaları sizlerin sendikaları haline getirelim.

İçinde bulunduğunuz çürümüş düzenden kurtulmak için, geçmişte olduğu gibi kendi devletinizi, kendi ülkenizi kurmak için, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nde örgütlenin!

OKUYUCU İŞÇİDEN

Gazetemizin okuru olan bir başka işçi arkadaşımız bizimle birtakım düşüncelerini paylaşmak istedi. İşçi arkadaşlarımızın gazetemize daha fazla yazması özelde onlar açısından, genel olarak da hepimiz açısından yararlı olacaktır. Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, işçilerin, emekçilerin gazetesidir!

İşçi arkadaşımızın bize ulaştırdığı yazıya bu aşamada tek bir cümleyle katkıda bulunalım istedik: **İŞÇİLER, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ'NDE ÖRGÜTLENİN!**

Yazıyı yorumsuz olarak sunuyoruz.

"BARİŞİN, ÖZGÜRLÜĞÜN VE EŞİTLİĞİN TEK SEMBOLÜ OLAN SOSYALİST PARTİDE BULUŞALIM."

Bir dilin bütün sözcüklerini kullansam, emekçi sınıfın KKTC'de çektiklerini

anlatmama yetmeyeceğini biliyorum.

Ezileniz, sömürüleniz, fazla çalıştırılıp az ödenip hayvan gibi görüleniz.

Bunun temelinde işçi sınıfının örgütlenmemesi geliyor. Faşist patronlar kapitalist sistemi de fırsat bilip tabii ki daha fazla çalıştırmak isteyecek bizi.

Sıcak somun için köpeklerle karşı verdiğimiz savaşı kazanabilmek için, tek kelimeyle çoğalalım!

Omuz ver artsın sesimiz ve barışın, özgürlüğün ve eşitliğin tek sembolü olan Sosyalist Parti'de buluşalım. Çünkü dava insanlık davasıdır!

KKTC'nin her köşesinde kurulan insan pazarının tek okur yazarı paranın saltanatına güvenenlerdir.

Bu saltanatı onlara kuran bizsek, yıkabilecek olan da biziz!

İşçiden Mektup

ÇOK SICAK! VE İŞÇİLER!

Durgun geçen şu günlerde havaların da sıcaklığı ile insanların beyinleri sulanmış gibi, öylesine bir sıcak ki insanı yaşamadan bıkıtırıyor.

Düşünsenize, gölgede 45 derece sıcaklık var ve gölgede bile durulacak gibi değil...

Gölgede bile duramıyorsa bu insanlar, ve bu yıl, yaz başından itibaren, klima satışlarında inanılmaz bir patlama gerçekleşiyorsa, sıcakları yaşayan insanlar olarak, ağlanacak haldeyizdir...

Gölgeleri bırakıp biraz da güneşli havaya bakalım. Güneşte sıcaklık derecesi kaçtır bilen var mı?

Güneşin kaynar sıcaklığında, inşaatlarda demircilik, kalıpcılık ve yapıcılık yapan işçileri düşünün ve kendinizi onların yerine koyun.

Sabahın ilk ışıklarıyla başlıyorlar çalışmaya, güneşin tam altında, ter ve bunaltıcı sıcaklar bile etkilemiyor çalışmalarını, üretmelerini.

Bu adamlar ne deli, ne de kaynar sıcak çok seven insanlar değil, tek geçim kaynakları o iş olduğu içindir dayanmaları...

Patronlar gibi, "Aman hava çok sıcak, gideyim büroma ya da evime" diyemezler...

Deseler ne olur sizce? Bence cevap basit: İşten atılırlar!

İşte tüm bu nedenlerden dolayı çalışmak zorundalar, tabii ailelerini veya kendilerini geçindirmek için de şarttır çalışmaları...

Sıcaklarla bağladık konuyu ve bir şeye daha değinmekte yine fayda var. İşçiler böyle havalarda ve her zaman, almaları gereken ücretlerin yarısını bile alamıyorlar doğru düzgün, sigortasız çalışıyorlar, var mı başka seçenekleri? Günümüz için yok belki de, ama ileriye dönük umutlar ve olması gereken gerçekler var.

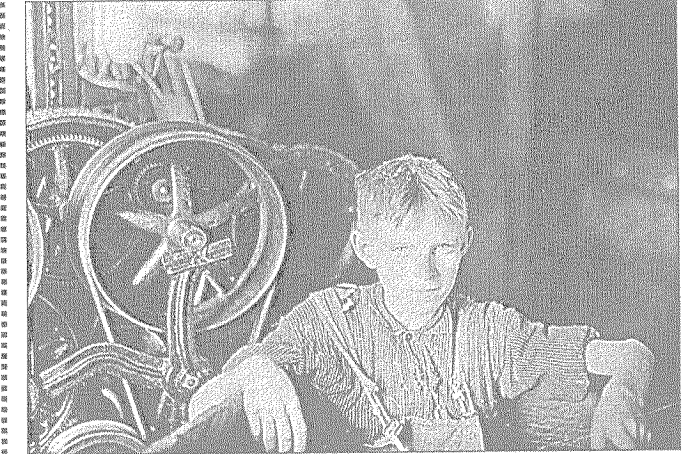
Susmakla bir çözüm gelmeyeceğini anlamışsınızdır artık. Anlamayan varsa, baksın kendi yaşamına, işine, ailesine...

Şu dünyanın gerçekleri denilen şeylerin tümü birden koca bir yalandan ibarettir! Gerçekler bambaşkadır aslında, insan yaşamına değer var mı? Ezilenler neden eziliyor? Neden sömürülüyor? Açlık ve yoksulluk neden var? Gerçekler mi bunlar? Bu gerçekler, sadece patronların bizlere söylediği gerçeklerdir, yani onların gerçekleri.

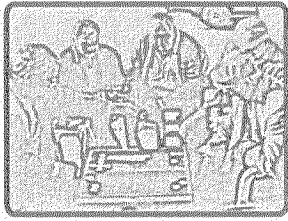
Bizim gerçeklerimiz, patronlarınkinden çok daha farklıdır...

Gerçek, eşit, sömürsüz, halkların kardeşliğinden oluşur, insanca yaşamaktan geçer...

Emeğin Resmi

Bizim Kahvenin Halları

Kahveci Hasan: Hoş geldin Mülayım Dayı, atayım gahveni üsdüne?

Mülayım Dayı: At boğlum Hasan at da belki ben da atarım bu sıcakı üsdümden. Amma sıcak be gâvvole, yakdı gavurdu bizi.

Kazım: (gülerek) E eyi ya be dayı terlemek eyi gelirmiş aslında ya!

Mülayım Dayı: (fırsatı yakalayan Mülayım Dayı Kazım'ı incitmeye başlar) Herşeyin fazlası zarar ve Kazım! Bak ABD'den da ikinci heyet geldi, gezdiler, dolaşdılar geçdiler! Ama yaşcıklarıda fazla ufağıdı hani ya! Anlamadım ben o işi!

Kazım: (bozular) Be Dayı senda illece laf atacan bize ha! Ne var yahu geldiysa genciklerde tanıldılar ülkemizi?!

Mülayım Dayı: Yok be Kazım bişey var diye demedim! Bişey yok diye dedim! Sizin hükümet biraz daha Başkan Puşt, ops bardon Bush diye tanidacağıdı bize bu heyeti o yüzden dedim!

Kazım: E bunada şükür be dayı!

Mülayım Dayı: Şükür ya şükür, bu gidişan halimiz hep şükretmeynan geçecek galiba! Adamlar yolladı çocuklarını bura, bedavaya gezdiler, dolaşdılar, taatilig yaptılar ve geçdiler, biz da şükredelim halimize! Beterin beteri var değil mi ya! Bu çocuklar değil da babaları da gelebilirdi, o zaman bizim sırtımızdan ödenen masrafları beş misline çıkardı! Allahdan çocukları geldi da ucuz atladdık...

Nazlıca
Nazlı Şahin

Serbest Piyasa ve Açlık

“Serbest piyasa ekonomisine geçin” diyerek ülkeleri açlığa sürükleyen emperyalist politikaların bir ülkeyi ne hale getirdiğini Nijer'e baktığımızda çok açık görebiliyoruz.

Bu gün batılı ülkelerin 'yardım yarışına girdiği' Afrika ülkelerinden Nijer'de yaşanan açlık krizinin sadece gıda yokluğundan değil, ülkeye IMF ve Dünya Bankası tarafından önerilen serbest piyasa politikalarından kaynaklandığı bir kez daha ortadadır.

Nijer'e önerilen IMF ve Dünya Bankası reçetelerine uyum sağlamaya çalışan hükümet, serbest piyasa politikaları nedeniyle halkı daha da yoksul hale getirdi ve genel fiyat seviyesinde büyük artışlara neden oldu. Nijer yönetimi tarafından uluslararası tekellere emanet

edilen Nijer ekonomisinin, giderek sifıra yaklaştığı dünya medyasında ifade ediliyor.

Dünyanın çeşitli yayın organları ve hatta dünyanın jandarmalığına soyunmuş ABD'de yayın yapan Washington Post gazetesinin de araştırmalarına göre, IMF ve Dünya Bankası destekli neoliberal politikaların ülkeye yarardan çok zarar getirdiği ve Nijerliler arasındaki birlik ve dayanışma duygusunu dahi yok ettiğinin ortaya çıktığını yazıyor. Nijer'de yayınlanan Niamey gazetesi ise, “İnsanların çaresiz durumundan yararlananlar ve bu durumdan çıkar elde edenler var. Batı'nın çıkarıcı ve bencil politikaları Nijerlilerin arasındaki kardeşlik ve dayanışma duygusunu ne yazık ki, yerle bir etti” diyor.

1993 yılında IMF ve Dünya Bankası önerileriyle serbest piyasa koşullarına uyum gösteren ve genel fiyat seviyesini dalgali kura teslim eden Nijer'de bu durumdan memnun olan tek kesim ise ülkedeki birçok ticari ilişkiyi elinde bulunduran ve haksız kazanç sağlayan büyük tüccarlar.

Birleşmiş Milletler'in, Nijer'e ilişkin yaptığı bir araştırmada,

fiyat artışlarının haksız kazanç elde eden tüccarlardan kaynaklandığı belirtiliyor. BM raporu şu gerçekleri ortaya koyuyor. “Uluslararası yardım kuruluşları ile iş yapan bazı tüccarlar, gıda ve tıbbi malzemeleri değerinden çok fazla fiyata satıyor.

3.6 milyon insanın geçtiğimiz sene diğer ülkelere göç etti.

11.3 milyon ise açlık ve kıtlık ile boğuşuyor.

5 yaşının altındaki 800 bin çocuk salgın hastalıklar ve açlık tehdidi ile karşı karşıya

Bölgede 10 milyondan fazla kişi insani yardıma muhtaç.

700 ila 800 bin ton gıda yardımına ihtiyaç var.”

Nijer'de yaşanan açlık ve sefaletin öyküsünü Nijerli bir annenin yaşadıklarına bakarak anlamak ve emperyalist politikaların ülkeleri ne hale getirebileceğini görmek gerek.

Raşıda Abdu, Nijer'in doğusundaki kırsal bölgede yaşayan bir anne. Açlıktan derisi kemiğine yapışmış 7 yaşındaki çocuğunu ve bebeğini ölümün pençesinden alabilmek için ülkenin ticari

merkezi Maradi'ye gitmek için yola koyuluyor, 5 gün süren yol boyunca çocuklarına küçük bir yardım verecek birini arayan Abdu'nun tüm çabaları sonuçsuz kalıyor. Ancak 5 günlük yolculuğun sonunda Maradi'yi perişan bir halde ulaşan Abdu, burada uzun zamandır hasret kaldığı bir şeyi görüyor: Yemek! Maradi sokaklarında onlarca piring çuvalı ve sandıklarca darı var. Fakat Abdu ve çocukları için, bunlara kendi imkanlarıyla ulaşmak oldukça güç, hatta imkansız. Bu yüzden Abdu, kendisine ve çocuklarına yardım edecek birisini bekliyor. Ama bu bekleyiş o kadar da uzun sürmüyor. Çünkü evinden ayrılalı 9 gün olmuş Abdu'nun bebeği, açlığa daha fazla dayanamıyor.

Nijer'de Abdu'nun çocuğu ilk değil son da olmayacak.

Bu açlık ve sefaletin son boyutu olan ölümler bizim ülkemizde de yaşanacak.

Yaşam hakkımızı elimizden almak isteyen ve bunu ülkelere dayattıkları politikalar ile yavaş yavaş gerçekleştiren emperyalist politikalar karşısında mücadele bayrağını yükseltmeliyiz.

TALAT KİME YARANSIN?

Hasan Erçakıca, 12 Ağustos tarihli Yenidüzen gazetesindeki köşesinde Talat'ın kimseciklere yaranamadığını ve bunun nedenlerini ortaya koydu.

Bir yazıya başlanırken, işin öncesi-sonrası da düşünülmelidir.

Erçakıca ilk önce Güney'deki Talat aleyhtarı yıpratma kampanyasına değiniyor ve Güney'deki kesimlerin Talat'ın görüşmeleri sürdürme yetkisine sahip olmadığını ileri sürerek, Papadopoulos'un görüşmelerden kaçmasını haklı göstermeye çalıştıklarını vurguluyor.

Bir noktaya kadar anlaşılabilir bir durum olabilir ancak, o meşhur görüşmeler, müzakereler süreçleri sürdüğü zamanları da hatırlayacak olursak, görüşmelerin kimler arasında değil, hangi temelde, hangi çıkarlar temelinde yapıldığı önem kazanacaktır.

Erçakıca, Türkiye'deki kimi çevrelerin de Talat'ın cumhurbaşkanlığına alışamadıklarını ve bunun da kimi protokol sorunlarına yol açtığını belirtiyor.

TC Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in Talat'a “Anavatanınıza hoşgeldiniz” sözü üzerine Talat'ın “Benim anavatanım Kıbrıs'tır” sözünü, ağızlarda sakız edilen bu sözü tekrar tekrar piyasaya sunmak da işin cabasıdır!

Böylesi dönemlerde, Erçakıca'nın deyimiyle Kıbrıs sorununun durgun bir dönemden geçtiği zamanlarda kimi Yenidüzen yazarlarının Talat'ın mütevazılığını ön plana çıkartması, Erçakıca'nın da, Talat'ı sanki işgal güçlerine karşı isyan bayrağı çekmiş bir yiğit devrimci olarak göstermeye çalışması neyle açıklanabilir?

Talat'ın anavatanının Kıbrıs olduğunu belirtmesi neyi değiştirir ki?

TC ile olan ilişkileri hiç takip etmesek, Talat'ın demeçlerini hiç takip etmesek, Erçakıca'nın dediklerine inanacağız.

Ama yağma yok Erçakıca...

Cenk-Sami-Hasan üçgenini oluşturduysanız Yenidüzen'de ama kişisel özellikler üzerinden prim toplamaya çalışmak, sonuç vermeyecektir bilesiniz!

Erçakıca, yazsının sonunda Talat'ın yeni temsil ettiğine ve daha önceki siyasilerin ezberlerini bozduğuna dikkat çekiyor.

Buna kanıt olarak da Rumların barış istediklerini kanıtlamakta zorlanmalarını, TC'deki siyasilerin de Talat'a karşı milliyetçilik yapmak zorunda kaldıklarını, Rum liderlerin Talat'ın TC tarafından yönetildiğini söylediklerini, aslında Talat'ın TC ile sorunları olduğunu ileri sürüyor.

Talat bu kıstaslara göre ne türde

bir yeni temsil edebilir?

Talat, yukarıda ortaya konmaya çalışılan “kanıtlara” göre ancak ve ancak görünürdeki yeni temsil edebilir.

Özdeki yeni temsil edemez.

Neden?

Çünkü, şimdiye kadar Kıbrıs sorununa ilişkin çözüm önerilerinin tamamı, emperyalizmin Kıbrıs'taki egemenliğinin yokedilmesi temelinde değildir.

Aksine, emperyalist ilişkilerin yeniden düzenlenmesi yönündedir.

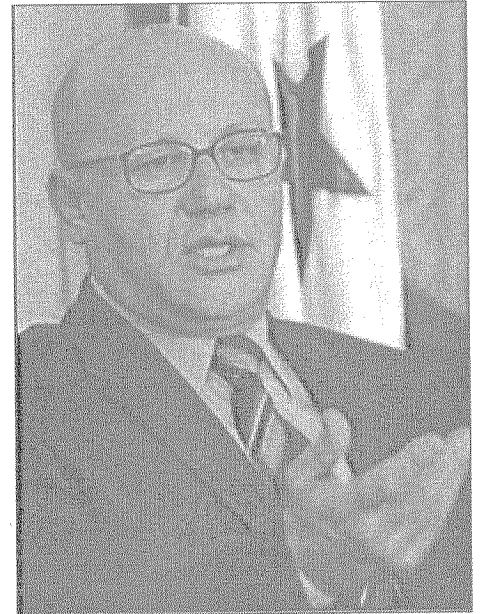
Bu anlamda da, Talat ve ekibi, ve de hükümeti, yıllardır çözümsüzlüğün bizzat kaynağı olan emperyalizmin oyunlarına adada son vermek istemedikleri için yeni değil eskiyi temsil etmektedirler.

Görünüşteki değişiklikleri “ezber bozma” vs. olarak nitelendirmek, sadece görüntüyü ön plana çıkarmak ve içeriği gizlemek amaçlıdır.

Sami ve Cenk kardeşlerimiz de aynısını yapmaya çalışıyorlar.

Erçakıca da onlardan geri kalmıyor.

Günü gelip Türk tarafının barış istememekle ilgili olarak köşeye sıkışması ile, şimdi de Rum tarafının köşeye sıkışmasını

yenilik, büyük değişim olarak adlandırmak yanlıştır.

Bunun adı, iyi tezgah sonucu, diplomasi sonucu rakibin zora sokulmasıdır.

Bu işte de Talat'ın figüranlıktan başka rolü yoktur.

Esas oğlanlar, büyükbaş emperyalistlerdir.

Erçakıca'nın Talat'ın kimseye yaranamadığı tespiti bu bakımlardan yanlış bir tespittir.

İsa'ya olmasa bile, en azından Musa'ya yaranmak konusunda Talat ve ekibi, ve de hükümeti iyi işlere imza atıyorlar.

Ama bizim derdimiz İsa ya da Musa'ya yaranmak değil, halkımıza, özgürlük ve bağımsızlığımıza yararlı iş yapmak olmalıdır!

Park a

Ziya Çelik

AYDINLARIN GİRİŞİMİ

Son dönemde Kürt sorunuyla ilgili olarak aydınların Başbakan R.T Erdoğan ile görüşmeleri Türkiye gündemini oluşturan meseleler arasında yer alıyor.

Aydınlar, başbakanla görüşmelerinde özet olarak Kürt sorununa demokratik yollardan çözüm bulunmasını, silahların susmasını, bölgeye önem verilmesini belirttiler ve görüşme sonunda da PKK'ya çağrıda bulunarak, silahlara son vermesini istediler.

Erdoğan'ın Diyarbakır gezisinde, Diyarbakırlı şairin kardeşlik üzerine olan şiirini okuması ve "demokratik çözüm" türünde söylemleri de, dikkat çeken noktalar arasında.

Öncelikle, Kürt sorununu ilk kez dillendiren kişi Erdoğan değildir.

Özallar, Demireller, Mesut Yılmazlar...

Bunların hepsi de Kürt sorunundan bahsettiler, akıllarınca çözüm önerileri getirdiler.

Ancak bu sorun yıllardır dillendirilmesine rağmen hiçbir şekilde çözüme kavuşturulmuyor.

Kürt sorunu, milli bir sorundur. Yıllardır katliamlardan geçirilen, sürülen, baskılar altında yaşatılan bir halkın özgürlük, eşitlik, hatta bağımsızlık kabilinden taleplerine kulaklar tıkanmamalıdır.

Kürt halkı, yıllar boyu köylü gerilla savaşı türünde bir savaş yürüttü.

Bu savaşın doğruları, yanlışları farklı bir tartışma konusudur.

Burada önemli olan; Kürt halkının özgürlüğü için mücadele etmiş olmasıdır.

Dönemin hükümetlerinin hiçbirisi, Kürt sorununu, kendi çıkarlarından taviz vererek çözümleme yoluna gitmedi.

Kendi çıkarlarından taviz verse bile, bunun ne amaçla ve neler planlanarak yapılacağı da sanırsız açıktır.

Örneğin TRT'ten Kürtçe yayın meselesi, devletin resmi ideolojisinin propagandasının Kürtçe yapılması anlamını taşıyordu. (Hoş, RTÜK buna bile izin vermiyor artık)

Anadilde eğitim talebi, hala daha sürüncemede beklemektedir. Eğitim-Sen, anadilde eğitimi savunduğu için kapatılmak istenmektedir.

Örnekler çoğaltılabilir.

Yıllardır yapılan ateşkesler, görüşmeler, demeç bombardımanları,

bunların hiçbirisi Kürt sorununu çözemedi.

Tıpkı Kıbrıs sorunu gibi Kürt sorununun çözümünde de, emperyalizm iflas bayrağını çekti.

Peki aydınların girişimine nasıl bakılmalı?

Aydınlar, bölgede yeniden alevlenen çatışmanın sona ermesini istiyorlar.

Aydınlar, devletin de, PKK'nın da karşılıklı tavizler vererek soruna "demokratik platformda" çözüm getirilmesini istiyorlar.

Kürt halkının belli bazı taleplerinin devlet tarafından karşılanmasını istiyorlar.

Bir nevi arabuluculuk işlevi görüyorlar.

Ancak bu arabuluculuk işlevinin tehlike arzeden bir yönü var.

Eğer aydınlar, milli bir sorunu TC burjuvazisi ile Kürt halkının çıkarlarının uyuşturulması şeklinde çözülebileceğini sanıyorlarsa,

Ve aydınlar bu türde bir çözüme de "demokratik platformda çözüm" adını veriyorlarsa, elim bir hata içindedirler.

Burada birinci tehlike, Kürt Milli Hareketini, boğmak olacaktır.

Kürt halkının muhalif ruhu ve dinamiğinin, TC burjuvazisinin ve de AB'nin "şanlı" yolundaki potasında eritilme olasılığı vardır.

Şimdi PKK'ya silah bırakma çağrısında bulunanlar, yarın PKK'nın tasfiye edilmesini de isteyebilirler.

Birçok yönleriyle eleştirilebilecek, yanlışları ve günahları olan bir örgüt olsa da, PKK'nın tasfiyesi Kürt halkına verilecek bir zarar olacaktır.

TC "demokrasisi" çerçevesinde Kürt sorununa çözüm bulmaya çalışmak,

Emperyalist sistem yıkılmaksızın soruna çözüm bulmaya çalışmak, bir süre sonra duvara toslamayı ve telafisi olmayacak hataları yüksek ihtimalle içinde barındırır.

Emperyalizmin milli sorunları çözemediği olgusu tüm dünyada defalarca ispatlanırken, aydınların bu olguyu da dikkate almaları ve ona göre hareket etmeleri gerekir.

Aynı şekilde Kürt halkının da...

Bu bakımdan, tüm milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin ileri adım atması anlamında taktik anlamda anlaşmalar yapılabilir kuralı akıllarda tutulurken,

Taktik anlaşmaların sistem haline getirilmemesine ve Türkiye işçilerinin ve emekçilerinin ancak emperyalizme karşı zaferinin Kürt sorununa çözüm getirebileceği unutulmamalıdır.

Umarız öngördüğümüz tehlikeler ortaya çıkmaz ve biz yanılırız.

Ne demişler; Osmanlı'nın ipiyle kuyuya inilmez!

UÇAKLAR

KTHY'nın %50 ağırlıklı hissesi, geçtiğimiz hafta Ankara'daki pazarlıklarla "Kıbrıs Türküne" devredildi.

Kıbrıs Türk Hava Yolları'nın %50 ağırlıklı hissesi, KKTC yetkilileri ile TC Özelleştirme İdaresi yetkililerinin yaptığı pazarlık sonucunda, KKTC şirketi Ada Havacılık AŞ'ye 33 milyon dolar karşılığı devredildi.

Uzun zamandır şikayet edilen konulardan bir tanesi daha böylelikle çözüme kavuşturulmuş oldu (mu?).

Daha önceleri, hiçbir Kıbrıslı Türk subayın albaylıktan generalliğe terfi ettirilmediği konusunda çok serzenişler vardı.

Sitemler ve kızgınlıklar vardı.

Geçtiğimiz haftalarda, ilk kez bir Kıbrıslı Türk albay, generalliğe terfi etti.

Etti ve kimileri bu işe çok sevindi.

Ne de olsa bir Kıbrıslı Türk albay, general olmuştu.

Ama anlaşılan bu paşayı önemli adamdan saymadılar ki, havaalanındaki VIP salonuna alınacakların içinde ismi bile yer almadı.

Yetkisi, gücü, kudreti şüphe doğuran rütbe dağıtımlarına bu kadar çok sevinenler, şimdi de KTHY'nın KKTC şirketine devredilmesinde göbek atıyorlar.

Mesela Yenidüzen "Hava yolu şirketimizi bile kendimiz idare edemiyoruz sözleri tarih oluyor!" sözünü manşetten veriyor.

İyi de, bu Ada Havacılık AŞ neyin

nesidir?

Özelleştirme kapsamında, 33 milyon dolara KTHY hissesinin %50'sini vermişler, biz de buna davul zurnayla seviniyoruz.

Eğer amacımız havayollarımıza sahip çıkmak ve kendimiz yönetmekse, bunu özel şirketlerin eline bırakmamak gerekir.

Aynı şekilde amacımız havayollarımıza sahip çıkmak ve kendimiz yönetmekse, bunu burjuva devletin eline bırakmamak gerekir.

Her iki koşulda da, havayolları bizim, yani halkımızın olmayacaktır.

Çünkü, üretimden dağıtım, eğitimden sağlığa, ulaşımından iletişimine dek hayatın birçok alanındaki özel mülkiyeti ortadan kaldırmadığımız taktirde, bizlerinmiş gibi gösterilen kurumlar, mesela KTHY, bizlerin sırtından kârdan kâra koşan burjuvaların malı olacaktır.

Bunun da bizlere hiçbir faydası olmayacaktır!

Paşamız var, Havayolumuz var, bir de itfaiyeyi sivil işlere bağladık mıydı Kıbrıs sorununu çözülmüş bilin!

Öyle mi CTP Hükümeti?!

Yurttaşım Gardaşımı 89

Aydın Adamoğlu

'Timarhane Tepesi'nden baktım kuzeye. Bayrak yere düşmüş. Biri seslendi içerden
'Be refik püsküllü abajür yoğudu?'

101 Evler'den Kantara'ya, efkaliptüse bağlanıp dövülenlerden, pusuda vurulup gömülenlerden uzun bir mezar boydan boya yurdumun yarısı.

Acele acele suçunu gömen sınıf düşmanının kaygısı, ortak kavgaya uzanmadan yoldaş eli, yakalamadan gündüz karanlığında özgürlüğü, sığıştırılmadı mı?
selâm mı veriyor?, ben de anlamadım.
'Beşparmak' dışarıda mosmor. Üşümüş.

Jeneratörün üstünde miskin bir alizavra. Uyduruk savaşlarında pişmiş cengâver. Kuyruğu kopuk, bir gözü kör, üç ayaklı. Cebinde 62 basım 'Gerilla Günlüğü'. Savaş çığlığını bekliyor düşen yoldaşın. Savaş çığlığını bekliyor halâ. Okuduğunu anlamamış.

Kuzeye baktım Timarhane Tepesi'nden. 'Çok bullicik çıkacak bu sene' dedi refik.

Biraksam uzanıp alacaktı siyah Mercedes'li civcivlerden birini. Sonra bir beyazlısını, sonra bir çıplak boğazlısını. Öpüp okşadıktan sonra avucunda, yavaşça bırakacaktı, çemberleri totemli kümeslerine.

Güneşi doğurtmak değildi onun kavgası. Aydınlik vardı, duvardaki düğmeye uzanmak kadar kolay. Cesareti benimkinden çok, zekâsı benimkinden keskin. Ben kafayı güneşle yeyenlerden, o lâmbaların yanışını bekleyenlerden. Beni esir, onu pervane yapan aydınlık vardı bazan.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Talihsiz Facialar Kader Değildir

Geçtiğimiz haftaya yürek yakıcı bir facia ile başladık.

115 yolcu ve 6 mürettebatı ile Helios hava yollarına ait bir Boeing 737 uçağı Atina yakınlarında yere çakıldı. 121 kişi yaşamını yitirdi.

Şimdi, kazazedelerin yakınlarına başsağlığı ve sabırlar dileyerek, olayı her zaman olabilecek bir kaza, kader, kısmet diye geçiştirebilir miyiz?

Gelen bilgiler açıkça göstermektedir ki bu bir kaza değil düpedüz bir katliamdır. Üstelik her an hepimizin başına gelebilecek türden bir katliamdır.

Düşen uçağın son dönemlerde muhtelif arızalar gösterdiği ve sefere konulmaması gerektiği

uzmanlar tarafından belirtiliyor.

Gelgelelim emperyalist sermayenin doymak bilmez ve insan hayatını hiçe sayan kâr iştahı böyle bir uçağı ısrarla sefere göndererek bu katliama sebep olmuştur.

Helios adlı özel şirketin sahipleri ve yöneticileri bu faciadan sorumludurlar.

Ama onlardan önce hava alanlarında kurallara uygun olarak uçuşların yapılmasını denetlemekten sorumlu olan yetkililer ve bakanlık da sorumludur.

Her nedense, uzmanlar ve bilirkişiler hep böyle facialardan sonra konuşurlar. Halbuki yapılması gereken facialardan sonra görüş belirtmek ve yorum yapmak gereğini ortadan kaldıracak önlemler almaktır.

Burjuva devlet toplu taşımacılığı da özelleştirdikten sonra bu

sektörün her alanında kazalar artmaya başladı.

İngiltere'de tren kazalarının son yıllarda görülmemiş düzeyde artması bir tesadüf değildir.

Burjuvazi için birinci öncelik kârdır. Onlar insan hayatı pahasına kârlarını artırma peşindedirler.

İşçilerin genellikle sendikasız bulunduğu özel sektöre ait ulaşım

şirketlerinde genellikle seyahat güvencesi ile ilgili emniyet tedbirleri yeterince denetlenmemektedir.

Helios hava yolları yalnızca bir örnektir.

Daha onlarca özel hava yolu şirketi ve hatta birçok ulusal hava yolu şirketleri yeterli güvenlik önlemlerinden yoksun olarak hizmet vermektedir.

Anlayacağınız tesadüf yaşıyoruz.

Bu piyango her an hepimize vurabilir.

Yaşanan faciadan çıkarılabilecek bir tek ders vardır; Kapitalizm katliam ve vahşet demektir ve süratle yok edilmelidir. Bu vahşet karşısında kâra dayalı rejime, yani emperyalist kapitalizme ve onun koruyucularına karşı öfkemizi dile getirmeli ve kinimizi bilemeliyiz.

Fakat bu da yetmez.

Asıl önemli olan artık bu vahşi rejimin Dünya yüzünden silinmesi gerektiğini, bu uğurda örgütlü mücadeleye katılmamızın kaçınılmaz olduğunu kavrayıp gereğini yapmamızdır.

Emperyalizm, her yıl en az kırk milyon insanın boş yere denilebilecek sebeplerle; açlıktan, ilaçsızlıktan, trafik keşmekeşinden, önlenebilir iş kazalarından (ulaşım ile ilgili kazalar dahil) ölmesi demektir; kâr uğruna, petrol uğruna yapılan gereksiz ve haksız savaşlarla katledilmesi demektir.

Emperyalizm yıkılmadan bu facialar son bulmayacaktır.

PAPADOPULOS'U ELEŞTİRELİM AMMA...

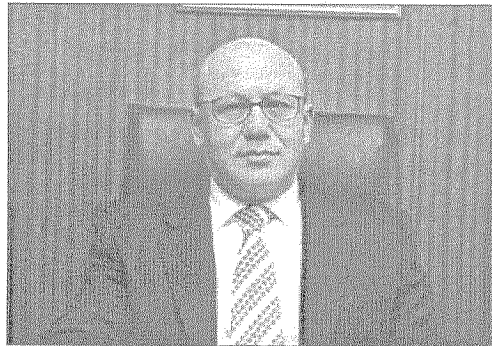
YeniDüzen gazetesinin yorumları, ilginç tespitler ve sonuçlar taşımasıyla ünlenmek üzere!

12 Ağustos tarihli YeniDüze'nin yorumu köşesi, yine önemli açılım ve tespitlere imza atıyor.

Papadopoulos'un Talat'la görüşmekten kaçmasının nedenleri, gerekçeleri ortaya konuyor ve şu noktaların altı çiziliyor;

"Bugün de aynısını yapıyor (Papadopoulos bn.) Talat yetkisizdir diye gerekçeler öne sürerek Talat'la görüşmeden kaçarak, Kıbrıs Türk halkını ekarte ederek, doğrudan Türkiye ile görüşme yapmak için bu oyunlara giriyor"

"Gelelim ikinci gerekçeye. Papadopoulos Talat'la yapacağı görüşmeyi reddederken, Talat'ın düzeyini yükselteceği tezini ileri sürerek Kıbrıs Rum kamuoyunu da görüşmeye karşı şoven temelde kışkırtıyor. Düzeyini yükseltmek ne demek? Bir kere Papadopoulos çok iyi biliyor ki karşısında Denktaş yoktur. Dünya dili ile konuşan, çözüm isteyen, demokratik değerlere

bağlı bir Kıbrıs Türk liderliği vardır. Onunla görüşmeye oturduğunda kendisinin statükocu ve dünyanın demokratik değerlerine aykırı olan konumu daha net olarak ortaya çıkacaktır"

Görüşmelere başlanmamasının suçlusu olarak, Papadopoulos gösteriliyor.

Bu, bir noktaya kadar doğru kabul edilebilir.

Ancak olayları biraz tersten düşündüğümüzde, karşı tarafta da bir başka Talat olsa bile, bu sorunun çözümü mümkün değildir.

KC'nin bugün doğrudan TC ile görüşme talebinde bulunması, o çok meşhur uluslararası hukuk ya da Annan, BM denetimi konusunda sıkıntı yaşatır mı yoksa sorun olmaz mı bilemiyoruz ancak,

doğrudan Talat ile görüşmelere başlansa dahi sorunun çözülmemeyeceği açıktır.

En azından bu şartlarda, bir burjuva anlaşmaya bile imza atılması olanaksız görülmektedir.

Eğer bu konuda çok istekli olunsaydı, AKEL ile CTP otururlar ve kendi ortak planlarını oluşturur ve bunu elde etmek için imzayı atarlardı.

Ancak bu olmadı.

Şimdiki konjonktürde olmayacak da.

Dolayısıyla YeniDüzen Papadopoulos'u eleştirirken, biraz da kuzeydekilere bakmayı unutmamalıdır.

Demokratik ilkelere bağlılık, dünya dilini konuşmak gibisinden uyduruk terimler, güneydeki

görüşme yetkisine sahip olanlar ile kuzeyde görüşme yetkisine sahip olanların anavatanı siyasetler ile, isteseler de bir anlaşmaya imza atamayacaklarını göstermektedir.

Ancak çok büyük bir emperyalist gücün, masaya yumruğunu vurup anlaşmayı empoze etmesi şartlarında bu taraflar bir anlaşma imzalayabilirler.

O da şu anda mümkün görünmüyor, emperyalizm gidişattan memnun gibi...

Bu bakımdan Papadopoulos'u suçlarken ve de Talat'ı göklere çıkartırken, somut koşulları ve onların neden bu şekilde davranmak zorunda oldukları gerçeğini akıllardan çıkarmamak gereklidir.

Onlar, emperyalist güçlerin hedefleri, çıkarları ve taktikleri doğrultusunda ustaca diplomatik manevralar yapıyorlar.

Ve yarın büyük bir empoze sözkonusu olduğunda, suçladığınız Papadopoulos da, göklere çıkarttığınız Talat da, tıpiş tıpiş gelip anlaşmayı imzalayacaklardır.

Hiç merak etmeyin...

Görüş

Ali Yalçınay

İşçi Sınıfı Ve Ülkemiz Siyasi Birliği...

Merhabalar...

Daha önceki yazılarımda sizlere bu yazın çok sıcak olacağından bahsetmiştim. Sanırım bu ağustos ayı ortalarında ilerlerken dediklerim ayen söylediğim şekilde doğru çıkmaya devam ediyor.

Bazı sendikalarımız AB'ci, anavatançı, özelleştirmeci politikacıların ve yapıların izini takip ederken, emekçilerimiz ve halkımız her gün talana, sömürüye ve işgale karşı ezilmeye devam ediyor.

Emperyalistlerce bölünmüş bu cennet adamızda Türk, Rum, Ermeni, Kürt ve Maronit halklarımız ve emekçilerimiz senelerden beridir bu bozuk düzen içerisinde ekmek parası uğruna, hem çocuğunu hem de ailesini geçindirmek uğruna sabah akşam burjuvazi tarafından, patronlar ve sermayedarlar tarafından ezilmeye devam ediyor.

Peki çözüm hangi noktada hangi koşullarda ve hangi siyasi bilinçle kurtuluşa ulaşır?

Devrimci, ilerici ve yurtsever tüm emekçilerimiz ve halkımız emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı ortak mücadelesinin birleşik cephesinin gelişmesi, aynı zamanda işçi sınıfının siyasi birliği, birleşik siyasi kitle partisi meselesini meydana çıkartır...

Bu doğa biliminin de aynı zamanda temel niteliğidir...

Karşı-devrimci ve "sol" içerisinde hakim grup olarak görünen bazı BM'ci, AB'ci, Kıbrıs milliyetçisi, iki kesimliliği yani bölünmüşlüğü destekleyen birçok sapma ve sınıfsal bilimden uzak yapı; işçi sınıfının birleşik ve tek cephede mücadele etmesini

günümüz koşullarında reddetmektedir....

Karşı-devrimci bir liderliğin yaratabileceği işçi sınıfı mücadelesi

ancak ve ancak ülkemiz çapında dağınık ve burjuvaziye karşı mücadeleden uzak bir tavır ortaya koyabilir. Veya en çok ufak tefek reformlar yapabilir ve işçi sınıfına kendini iyi göstermek için kum tanesi kadar belli başlı yenilikler yapabilir...

Daha fazlasını beklemek mümkün değildir...

Bugüne kadar birçok sendikadaki veya diğer işçi örgütlerindeki siyasi örgütler ancak şu şekilde oldu. Genellikle Kuzey'de CTP Güney'de de AKEL birçok sendika içerisinde hakim ve siyaset belirleyici örgütlenmeler oldu.

Bu anlamda bugün işçi sınıfı ülkemizde birleşmemesinin sebepleri olarak bana göre başta sorumlular ve bu anlamda faaliyet gösteremeyip sapkın duruşlar içerisinde bulunan CTP, AKEL ve bunlardan doğan siyasi yapılar oportunist tavırları ve siyasetleri ile bu anlamda çizgi olarak yanlış konumu savunan taraflar olmuşlardır...

Daha önceki yazılarımda bu ülkede siyaset yapan bu partilerin ideolojik-siyasi anlamdaki sınıfsal konumlarını da kuruluşundan beri geçirdiği süreçleri ve bunlardan koparak günümüze kadar uzanan çeşitli yapıları teker teker analiz etmiştim...

Eğer ki ülkemizdeki işçi sınıfı ve siyasi yapısını inceleyeceksek bu analizleri yapmak durumundayız. Aksi halde hem ideolojik hem siyasi anlamda mücadele çizgimizi kaybeder ve davadan kopuş yoluna gideriz. Bu da işçi sınıfı ve halkımızın sonu olur. Buna da izin verecek durumda değiliz.

Neyse konumuza geri dönelim:

Öncelikle analiz etmemiz gereken konuların başında bana göre şu olmalıdır:

Buyrun Gerçekleri önümüze koyarak gidelim. Sizlere daha önce birleşik cephenin gerekliliği üzerine birçok yazılar yazdım ve yayınlamıştım. Bu anlamda şu anda yazımı okuyan tüm işçi, emekçi insanlarımız ve halkımız içerisinde olan sizler lütfen bu noktaları dikkatle inceleyin...

İşçi sınıfının ve halkımızın kurtuluşunun ve sınıfsız topluma giden yolun yani ilk adım birleşik cephemizin ana ideolojik duruşu proletarya bilimine dayalıdır. Siyasal nitelikleri ve ilkesel anlamda koşulları da gerek benim

gerekse benim örgüt içerisindeki birçok yoldaşım tarafından açık ve net bir şekilde incelenmiş ve sağlam temeller üzerine oturmuştur...

Siyasi birliğimizin ve işçi sınıfımızın kurtuluşu adına birleşik cephemizin eylem birliğinin kesinlikle burjuvaziden tamamen bağımsız olması ve en devrimci karakteri ve dinamizmi ile sınıfsal hareket ve eylem birliği ile ilerleyip gelişmesine dayalıdır.

Peki proletaryanın siyasi birliğinin gerçekleşmesi ve burjuvaziden veya karşı-devrimci siyasetlere ve ideolojik duruşlara sahip olan her türlü kendine "sol" diyen akımdan olabildiğince bağımsız hareket etmesi neden gereklidir?

Bunun sebebi bana göre çok basittir. Hem günümüz yeni versiyon karşı-devrimci ideolojileri (ki köken olarak burjuva ideolojisinden doğar veya etkilenir) hem de günümüz burjuvazisi (ki demin söylediğim karşı-devrimci sınıf da eskiden beri burjuvaziye dayalı bir şekilde günümüzde hareket eder konumdadır) bir kere işçi sınıfının yani proletaryanın birleşmesine açık ve kesin bir şekilde karşıdır. Çünkü ana ideolojileri açık ve net bir şekilde oportünizmdir...

İşçi sınıfı hareketinin ülkemizde yaşadığımız tüm tecrübeleri ve özellikle de geçmişte yaşanan Almanya'daki on beş yıllık koalisyon siyasetinin, burjuvaziye bağımlılık siyasetinin işçi sınıfının yenilgiyle ve faşizmin iktidarıyla sonuçlandığını gördük ve yaşadık.

Bu anlamda görülebilecek olan çizgi gene şu olmalıdır ki Bolşevizm'in tüm nitelikleri ile hareket eden ve Lenin yoldaşın dönemi ile başlayıp Stalin yoldaşın dönemi sonuna kadar kusursuz bir şekilde ilerleyen ve büyük başarılar doğuran Bolşevizm'in zaferi bu alanda koşulsuz ve kaçınılmaz başarıdır...

Bu yüzdendir ki ülkemizde de Bolşevizm'in gerçek Marksist-Leninist devrimci karakteri ile yaygın bir duruşla işçi sınıfı içinde yayılması şarttır ve burjuvaziden kopmak ve emeğin diktatörlüğü ve ardından sınıfsız toplum için en geçerli realitedir...

Peki başka bir noktaya daha değinelim...

Eylem birliğinin önceden kurulması siyasal birlik için neden ön koşuldur ?

Bunun da sebebi açıktır ve nettir. Sermaye sınıfı hem ülkemizde hem de dünyada şuan hakimdir. Ve şuan içinde bulunduğumuz süreç bir güç toplama, açıklarımızı teker teker kapatma, toparlanma ve hazır olduğumuz anda, işçi sınıfı önderliğinde birçok halk kitlelerini arkamıza aldığımız anda darbeyi vurmak için hazırlık yapma sürecidir...

Sermayenin saldırısını geri püskürtmek ve emperyalizmin ve her türlü gericiğin, işçi sınıfının ve halkın kapitalizmin yıkılması için ortak mücadelesi temel olarak bu yukarıdaki söylediğim hedef doğrultu olan sınıfsız toplum düzeni yani insanlığın kurtuluşu düzeni için şarttır.

Burada çok önemli bir nokta göze çarpar. Proletaryanın mücadelesinin temel yolu ve hedefleri için fikir birliğine varması az çok uzun bir zaman gerektirebilir. Ama bu olmadan partilerin birliği pek mümkün değildir. Sınıfsal temelde ve en devrimci duruşa sahip olan işçi sınıfı yani proletarya her anlamda mantığını ve üstün düşünce gücü ve yeteneğini kullanarak ilerleyeceği yolu bilecektir ve öğrenme ihtiyacı içerisinde. Bu da onun doğasında olduğu için koşullar olgunlaştığı dönemde en doğru adımı atacaktır...

Son tahlilde önümüzdeki realiteler ve mantıksal varış noktamız şudur:

Biz işçi sınıfının eylem birliğinin kaçınılmazlığından ve siyasi eylem birliğinin gerekliliğinden yanayız. Biz işçi sınıfının kurtuluşu için, halkın ve emekçilerin kurtuluşu için, emeğin, sömürülmemesi, ortak bir vatan için ortak mücadele edilmesinden yana olan insanlarız. Fakat işçi sınıfının karşısında burjuvazinin transparan bir duvarı veya kalkanı gibi önümüzde hem çarpık ideolojik duruşu ile hem işçi sınıfını ve emeği sömüren günümüz burjuva düzenine destek çıkan geçici yol arkadaşlarımıza da gereken eleştiriyi yapmak durumundayız. Bu daha önceki yazılarımda da belirttiğim gibi hem işçi sınıfının hem halkın hem de sınıfsız, doğrudan demokrasi ile yönetilen bir Kıbrıs için bunları önümüze koymak zorundayız...

Her zaman söylediğim gibi...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

El-Sen'de Grev Hazırlığı

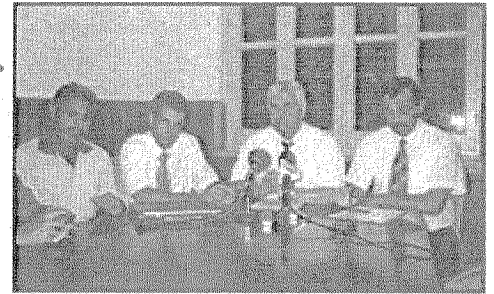
Elektrik Kurumu çalışanlarının örgütlü bulunduğu El-Sen 15 Ağustos Pazartesi günü gerçekleştirdiği basın toplantısında önemli açıklamalarda bulundu. Gazetemiz sayfalarında daha önce defalarca ele alınan sorunları tekrardan gündeme taşıyan sendika yetkilileri, Kıbrıs Türk Elektrik Kurumu'nun bugün içinde bulunduğu kritik durumu bir kez daha yetkililere duyurdular. Yapılan açıklamada, elektrik üretim ünitelerinin düzenli olarak 60 bin saatte bir yapılması gereken bakımlarının limiti aştığını, 120 bin saatin üzerinde bir kullanımın söz konusu olduğunu ve her an üretimin durabileceğini ve böylesi bir gelişmenin ülkenin hemen hemen tümünü uzun süreli elektriksiz bırakacağını, bunun önüne geçmek için acil önlemler alınmasının şart olduğunu belirttiler. Sendika yetkilileri

Elektrik Kurumu ile sendika arasındaki sözleşmede süre limiti olmayan greve gitmeden önce sendikanın devlet kurumuna 4 iş günü önceden bilgi vermesinin gerektiğini belirterek, bu bilgiyi ilgili kuruma 15 Ağustos günü verdiklerini, 19 Ağustos gününden itibaren sendika yetkili kurullarında durumun son kez değerlendirilip gerekirse süresiz greve gidebileceklerini belirttiler.

El-Sen Başkanı Hasan Kaide düzenlenen basın toplantısında yaptığı açıklamada, bir buçuk yıldan beridir iktidarda bulunan CTP-DP hükümetinin, hala daha 7 kişilik Elektrik Kurumu Yönetim Kurulu'nu atayamadığını ve böylesi bir hükümetten Kıbrıs Sorunu gibi sorunları da çözmesinin beklenemeyeceğini belirtti.

KSG olarak bizler bu ve bunun gibi sorunların kaynağında burjuva sistemin yatığını defalarca dile getirdik. Görünen odur ki AB yolunda ilerleme hedefini önüne koyan CTP-DP başlattığı özelleştirme çalışmalarını Elektrik Kurumu ile devam ettirmeyi planlamaktadır. Ve bu örnekte de görüldüğü gibi CTP-DP hükümeti bilinen bir taktiği kullanarak, devlet kurumlarını ilk önce ilgisiz ve yatırımsız bırakarak çökertme ve daha sonrada emperyalist dünya düzenine uygun olarak özel sermayeye peşkeş çekme hazırlığındadır.

Bu ve bu tip sermayenin saldırılarını önlemenin tek yolu, burjuva düzene karşı işçi sınıfının vereceği mücadelelerdir. Bu mücadelelerin zafere ulaşması burjuva düzenin geriletilip yıkılması

ile mümkün olacaktır. Burjuva düzenden işçi sınıfı yararına çözümler üretmesini beklemek olmazla işgal etmektir.

İşçi sınıfının vereceği her türlü sınıfsal mücadelede, KSG ve KSP olarak Kıbrıs'ın komünistleri işçilerin yanında yerini alacağından kimsenin kuşkusu olmasın. Gelecek işçi sınıfının ellerinde şekillenecektir, gelecek işçi sınıfının sermaye sınıfına karşı yürüteceği mücadele ve sermayenin iktidarının yıkılması sonucu kurulacak sosyalist düzendedir.

Heathrow Havalimanı İşçileri Dayanışma İçinde

British Airways'ın Heathrow havalimanındaki işçileri 24 saatlik greve gittiler. Bu grevin arkasında yatan neden ne maaş artışı talebi ne de çalışma saatlerinin veya şartların iyileştirilmesi. Bu sefer işten çıkartılan işçilerin yeniden işe alınmaları.

British Airways (BA) belki de tarihinde bu türden bir grevle karşı karşıya kalmadı. Greve çıkan işçiler valiz ve bagaj taşıyıcıları, alan görevlileri ve yükleme işçileri amma işten atılan işçiler yiyecek dağıtımı görevlileri.

Yiyecek dağıtım bölümünden 600 işçinin atılması ardından bu işçilerin yeniden tayinlerini talep eden valiz ve bagaj işçileri, alan görevlileri ve yükleme işçileri TGWU sendika temsilcileri ile işveren arasında bir haftadan fazla süren görüşmelerden netice çıkmaması ardından grev kararı aldı. Bu kararın sendikanın onayı alınmadan alınmış olması

işçilerin kararlılıklarının göstergesi oldu.

Heathrow havalimanında çalışan işçiler arasında bu denli sıkı dayanışma sendika temsilcilerini dahi şaşırttı.

Londra'da 70,000 kadar yolcunun uçuşlarını etkileyen grev aynı zamanda 1,000 kadar pilot ve uçuş hosteslerinin ve de 100 kadar uçağın farklı ülkelerde takılı kalmalarına neden oldu.

Uçuşlarda yemek dağıtımından sorumlu olan Gate Gourmet şirketi tarafından işten atılan işçilerin tekrardan işe alınmalarını ilk etapta ciddiye almayan şirket görevlileri, BA işçilerinin kararlılıkları karşısında boyun eğerek sendika temsilcilerini acil olarak toplantıya davet etmek zorunda kaldı.

BA bir taraftan Gate Gourmet şirketine sendika ile görüşmesi

çağrısında bulunurken diğer taraftan da sendikaya üyelerine sahip çıkma çağrısında bulunmakta. Sir Rod'un grevdeki işçilere "bizim yolcularımızı birincil olarak düşünmeniz gerek ve bir an önce iş başı yapmanız lazım" demiş olması işçilerin arasında pek hoş karşılanmadı.

Heathrow havalimanının felç olmasına yol açan grevin gelişme süreci:

07-08-2005 Pazar günü Gate Gourmet şirketinin yeni düzenlemeler adı altında işçi azaltma planını sendikaya sunması işçilerin sert tepkisine neden oldu.

Sendika ile anlaşmazlığın ardından 10-08-2005 Çarşamba günü 600 işçi 'yeni düzenleme' adı altında getirilmeye çalışılan işçi azaltması ve ücret kesintilerine karşı greve gitmişti. Bunun ardından Gate Gourmet şirketi greve giden işçileri

işten attı.

12-08-2005 Cuma sabahı işten çıkartılan işçilerin yeniden işe alınmaları talebinde bulunan sendika şirket tarafından ciddiye alınmayınca ilk etapta valiz ve bagaj işçileri, daha sonra da alan görevlileri ve de yükleme görevlileri greve gittiler.

İşverenler ne kadar da yolculara verilen zorlukları öne sürseler de İngiliz işçileri arasındaki dayanışma halka da yansımakta.

Son birkaç yılda Londra'da gelişen işçi grevlerinde İngiltere halkı arasında grevdeki işçilere destek her grevde daha da artmaktadır.

Filistin ve İsrail Anlaşıyor mu?

İsrail ve Filistin yönetimlerinin kademeli olarak bazı konularda anlaşmaya varmaları Gazze'de İsrail yerleşiklerin çekilmesini de beraberinde getirdi. Uzun zamandan beri Gazze Şeridi'ne yerleşen İsrailliler ve İsrail'in sağcı kesimleri bu çekilmeye karşı adeta isyan niteliğinde bir direniş gösteriyor. Anlaşmaya göre 15 Ağustos'ta Gazze Filistin yönetimine devredilecek. Ancak Gazze Şeridi'ne havaalanı yapma konusunda İsrail hükümeti itirazlarını sürdürmeyi devam ediyor.

İsrail'deki sağcı burjuvalar arasında Gazze Şeridi'nden

çekilme konusunda çatışmalar öyle bir noktaya geldi ki Şaron'un Likud Partisi'nden ve eski başbakanlardan ve Maliye Bakanı Netanyahu'nun bakanlıktan istifa etmesine neden oldu. Netanyahu yaptığı açıklamada Başbakan Ariel Şaron'un Gazze'den çekilme planını protesto ederek hükümetteki görevinden istifa ettiğini açıklayarak gelecek için yatırım yapmaya başladı.

Binyamin Netanyahu'nun istifası, Likud ve İşçi Partilerinin koalisyon hükümetinin ne kadar süre daha ayakta kalabileceği üzerinde de kuşklar doğurdu. Gözlemciler İşçi Partisi'nin Gazze planı

gerçekleşinceye kadar Şaron hükümetine destek vereceğini, ancak çekilmenin ardından görüş ayrılıklarının su yüzüne çıkacağını ifade ettiğini söylüyor. İşçi Partisi'nin Batı Şeria'dan da çekilme işleminin başlatılmasını isteyeceği, ancak Şaron'un buna karşı çıkacağı yorumları yapılıyor.

Çekilme planı çerçevesinde İsrail, Gazze Şeridi'ndeki 21 yerleşim biriminin tümünü ve Batı Şeria'daki dört yerleşim birimini boşaltacak. Bu da Filistinlilerle yeni çatışmaların kaynağı olarak görülüyor. Bilindiği gibi Batı Şeria

İsrail tarafından 1974'te işgal edilmiş ve bu bölgeye bir dizi İsrailli yerleştirilmişti.

İsrail'in Gazze Şeridi'nden çekilme operasyonu toprak sorunu yaşanan Kıbrıs'ta, Türkiye, Yunanistan ve büyük emperyalistler için bir ölçü oluşturacağı basına yansımada da açıkça görülebiliyor.

AB Ekonomisi Çıkmazda

12 AB ülkesinden oluşan 'Eurozone' bölgesinde ekonominin son üç ayda yüzde 0.3 büyümeye göstermesi AB'de tehlike çanlarını çalmaya başladı.

Son üç aylık ekonomik durgunluğu petrol fiyatlarındaki artışlara bağlayan burjuva ekonomistler petrol fiyatlarının artışından kasalarını dolduran finans oligarşisinin İngiltere ve ABD'de olduğunu çok iyi biliyorlar. Petrol fiyatlarındaki artış bilindiği gibi 1974'de Avrupa ve bir dizi geri bıraktırmış ülkede büyük ekonomik yıkıntı getirmiş işçilerin alım gücü büyük oranda gerilemişti. Petrol fiyatlarının artışları açıkça işçi ücretlerinin AB'de ne kadar düşük olduğunu da göstermektedir. İşçilerin alım gücü petrol fiyatlarındaki artış nedeni ile büyük oranda azalmaya başladı ve bu da AB ülkelerindeki tüketime azalmasına, üretiminde gerilemesine yol açtı.

AB üyesi Almanya uzun zamandan beridir yaşadığı durgunluğu açıkça gösterirken Fransa da ekonomik krizin arifesinde bulunuyor. Brüksel bürokratları karşılaştıkları sorunları hafifletmek amacıyla ABD ve Japonya emperyalistlerinin ekonomilerindeki yüzde 0.8'lik gelişmeyi işaret ediyorlar. Ancak diğer AB ülkelerindeki durum da pek iç açıcı değildir. Yunanistan aynı dönem içinde yüzde 0.5, Finlandiya ve Hollanda yüzde 1.2 İtalya ekonomisi ise yüzde 0.5 gelişme göstermiştir.

Bu Anneyi Duyun!

Cindy Sheehan bir Amerikalı anne. Ancak bu annenin acısı büyük. Irak savaşında oğlunu kaybettikten sonra ABD başkanı Bush ile görüşme talep etmiş ve Bush ise bu talebi reddetmiştir. Bush'un bu duyarsızlığı karşısında harekete geçen Anne Bush'un tatil yaptığı Texas'taki çiftliğinin girişine çadır kurdu ve Bush onunla görüşene kadar çadır eylemini sürdüreceğini açıkladı. Anne'nin bu eylemi öyle etkili oldu ki ABD'nin her yerinden Anne'ye destek gelmeye başladı. Savaş Karşıtı göstericiler Sheehan'a katılarak eylemi büyüttüler. Hatta günlüğünü herkesle paylaşabilmek için internet sitesi bile kuruldu Anne için...

Anne artık bir Savaş Karşıtı sembolü haline geldi. Bunu çok iyi bilen Bush rejimi Anne ile görüşmeyi reddetmeye devam ediyor. Bu durum Bush'u bu konuda basın açıklaması yapmaya zorladı. Oğlunu kaybettikten sonra Irak savaşını iyi anlayan Cindy

Sheehan "Eğer ABD'yi savunmak cidden gereksiz ise ülkemizin çok değerli kızlarını ve oğullarını harcayamazsın" diyor. Yani bu savaş ABD halkını korumak için değil çok küçük bir azınlık için yapılıyor diyor Anne...

Oğlunu Nisan 2004 yılında Sadr şehrindeki çatışmalarda kaybeden Sheehan Bush'un tatilde iken bir saatini ona ayırmasını ve görüşmesini istiyor. Ne de olsa başkan tatildedir ve tatil boyunca yoğun randevuları yoktur. Başka annelerin de evlatlarını Irak'ta kaybetmesini istemediğini ve bunu Bush'a şahsen söylemek istediğini açıklayan Cindy Sheehan'ı bazı bakanlar ziyaret etmek zorunda kalsalar da Bush'un vurdum duymazlığı devam ediyor.

Kavgamız

Yusuf Alkam
E-mail: ykavgamiz@yahoo.comNeden Sosyalizm,
Neden İşçi Sınıfı!

Sosyalizm ve komünizm üzerine arkadaşlar arası yapılan hemen her sohbette karşılaştığım yaygın bir görüş var;

"Sosyalizm-komünizm bundan on yıllar önce Rusya'da uygulanmaya çalışılmış ve başarılı olamamış bir sistemdir. Hala daha neden geçmişte takılıp kalıyorsunuz?"

Bu düşünce toplum içinde çok yaygın olan ve sosyalist-komünist hareketin önüne konan en büyük engellerden bir tanesidir.

Bu düşüncenin ana kaynağı, egemen sınıf dediğimiz, sermaye kesimlerinin her türlü olanağı kullanarak, televizyon, radyo, sinema, gazete, dergi, internet hatta ve hatta bilgisayar oyunları, sosyalizmi-komünizmi kitlelere çarpıtarak tanıtmıştır.

Bir diğer neden ise, yine egemen kesimlerin "sol" adına siyaset yapan örgütleri kullanarak kitleleri siyasetten soğutmaları ve a-politize etmeleridir.

Öncelikle sosyalizmin temellerini, neden sosyalizmi savunmak gerektiğini, bunun nasıl olabileceğini anlamak ve anlatmak gereklidir.

Sosyalizm Karl Marks'ın onu

bilimselleştirmesine kadar ütöpik olarak savunulan bir sistemdi.

Ütöpik sosyalizmin anlamı, savunulan sosyalist düzenin kimler tarafından, neden ve nasıl kurulabileceğini ortaya koyamadan savunulan yani ütöpik olan bir düzen anlamına gelmekteydi.

Karl Marks'ın önemi ise sosyalizmi bilimsel olarak ele alması ve sosyalizme giden yol haritasını net bir şekilde ortaya koymasıydı.

Bilimsel sosyalizmin anlamı ise, bugüne kadar olan toplumlar tarihinin, yani insanlığın ortaya çıkışıyla başlayan ve evrimleşerek, gelişerek devam eden toplum yapısının incelenmesi, gelişmelerdeki etkenlerin neler olduğunun saptanması ve bugün yaşamakta olduğumuz kapitalist, yani özel sermayeye dayalı düzeninin gelişmesi sonucu varılması gereken bir üst evrenin ne olduğunu tespit etmek anlamındadır.

Yani sosyalist sistem toplumsal gelişmelerin sonucunda kapitalist toplum yapısının varmak zorunda olduğu yerdir.

Aksi halde kapitalist düzen gelişmeyen, yerinde sayan ve başka bir şeye dönüşmek zorunda olmayan, kısacası toplumlar tarihinin sonu olan bir düzen olmak zorundadır.

Bu ise mümkün olmayan bir şeydir, çünkü yaşayan her şey ya yeni doğmuştur ve gelişmeye ve daha üst bir evreye ulaşmak zorundadır, ya da artık ölmeye yüz tutmuştur, yani gerilemeye, çürüyüp yok olmaya mahkumdur.

İşte kapitalist toplum dediğimiz sistemin yıkılmasının gerekliliği

burada ortaya çıkmaktadır.

Kapitalizm bugün gerilemenin, çürümenin sinyallerini vermektedir.

Bunu algılamamızın en kolay yolu, sürekli olarak gelişen teknolojinin insanlığın geneline ne kadar yansıdığını, yani insanlığı ne kadar ilerlettiğini düşünerek algılayabiliriz.

Bugün kapitalist sistem gelişmenin önünde en büyük engeldir, çünkü bu gelişmeler bir grup sermaye sahibinin elinde bulunmaktadır ve bu kesimler daha fazla kâr güdüsüyle bu olanakları insanlığın ilerlemesi için kullanmayı engellemektedirler.

Bu olguları ortaya koyduktan sonra geriye yanıtlanması gereken iki soru daha kalmaktadır.

Birincisi, neden işçi sınıfı ya da sınıf savaşı sorusudur.

Bunun cevabı Marks ile ortaya konulan toplumlar tarihinin anlaşılmasında yatmaktadır.

Marks'ın insanlığa en büyük katkısı bu noktada olmuştur, Marks doğayı ve sonrasında insanlığın gelişimini inceleyerek materyalist düşünceyi geliştirmiş ve bunu her şeyin bir biri ile bağlantılı olduğunu ortaya koyan diyalektik düşünme tarzı ile birleştirerek Diyalektik Materyalizmi bilimsel olarak ortaya çıkarmıştır.

Bunun sonucu olarak toplumsal gelişmelerin, toplumların kendi içinde barındırdığı sınıfsal mücadeleler sonucu olduğunu ve bu sınıf savaşmalarının galibinin her zaman yeni doğan ve ileriye temsil eden sınıflar olduğunu ortaya koymuştur.

Ve kapitalist toplumdaki sınıf savaşımı sermaye sınıfı ile işçi sınıfı

arasındadır ve geleceği temsil eden sınıf işçi sınıfıdır.

İşçi sınıfının gelişmesi ve sonunda da iktidarı alması engellenemez bir olgudur, çünkü bunu engellemek gelişmeyi engellemek demektir ve bu da mümkün değildir.

Sonuç olarak Marks'ın dediği gibi, "İşçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyleri yoktur!" ve "Sosyalizm (ve sonrasında komünizm) kaçınılmaz bir olgudur!"

İkinci soru ise yukarda bahsedilen olgular Sovyetler birliği deneyiminden sonra geçerliliğini yitirmiş midir?

Bunun cevabı gayet açıktır ki, hayırdır. Bir şeyin ortadan kalkması yani geçerliliğini yitirmesi için onun dayandığı nedenlerin de ortadan kalkması gerekir.

Yukarda da bahsettiğimiz gibi sosyalizmin dayandığı bilimsel nedenler kapitalist düzendir, yani kapitalist düzen ortadan kalkmadığı sürece sosyalizmin geçerliliği da ortadan kalkmış olamaz!

Ta ki birileri çıkıp da sosyalizmin bilimsel olarak yanlış olduğunu ispatlayana kadar!

Ve ileriye, insanlığın gelişmesini savunan herkese düşen görev, aksi ispatlanmadıkça, sosyalizm için mücadele etmek, yani kendi gelecekleri için, ilerlemek için mücadele etmektir.

Bir sonraki yazımızda ise "sol" adına siyaset yapan ve kitlelerin a-politize edilmesini sağlayan örgütleri ele alacağız.

SİVİL TOPLUM VE SİVİL TOPLUMCULUK ÜZERİNE

Sayfa 3'den Devam...

yapılması zorunluluğu bir an bile akıllardan çıkartılmamalıdır!

Ancak bu şekilde emperyalizme, yerel burjuvaziye ve onun kollarından birisi olan STÖ'lere karşı mücadele genişletilebilir ve etkinleştirilebilir!

STÖ'ler Nereden
Besleniyorlar?

Afrika gazetesinin Sivil Toplum Örgütleri'nin beslendiği kaynakları açıklaması, Yenidüzen yazarlarının tepkisini çekiyor.

STÖ'leri eleştirenlerin Denktas'la, Perinçekle, Sabo'yla, ülkücülerle ağız birliği yaptığını ilan etmekten çekinmiyorlar.

O halde biz de bazı verilerle STÖ'lerin kimler tarafından finanse edildiklerini belirterek, STÖ'lere karşı yapılan eleştirileri Denktasçılık, Perinçekçilik olarak niteleyenleri emperyalist ajanlığı yahut emperyalizmin beslemeleri olarak suçlama hakkını kendimizde bulalım!

Örneğin Yugoslavya'da Milošević'in devrilmesi planında ABD, bu harekate 35 milyon dolar ayırdı ve bu paranın çok önemli bir

kesimini Yugoslavya'daki STÖ'lere aktardı.

Örneğin Commonwealth'ten ayrılma kararı veren Zimbabve devlet başkanına darbe yapılması için STÖ'ler Zimbabve'de canlandırıldı, diriltildi ve İngiltere Commonwealth'in bütçesini 4.3 milyar dolara çıkardı.

Venezüella'da Chavez muhaliflerine, STÖ'lere ABD'nin aktardığı miktar 1 milyon dolar!

Feministlerin STÖ'sü Mor Çatı örgütü (kimileri pek severler!) proje geliştiren diğer STÖ'ler ile AB tarafından 2.9 katrilyonluk bütçeden nasibini alanlardan!

Bir dönem Kıbrıs'ta faaliyet yürüten Sivil Toplum Örgütlerinin kimler tarafından nasıl finanse edildiği konusundaki belgeler ortaya çıktığında, ve bu belgelerin aksi ispatlanmadığı oranda, tezlerimiz doğru çıkmaktadır!

Eğer ABD'nin, AB'nin, İngiliz'in milyon dolarlar akıttığı STÖ'lere karşı bu derece sevdalı duyuluyorsa,

Emperyalizmin işçi sınıfı ve ezilen halkların mücadelelerini bastırma konusunda emniyet sübaplarından birisi olan sivil toplum örgütlerine karşı tek bir olumsuz söz ettirilmiyorsa,

Bunu yapanların ya gözlerinin kör olması, ya da emperyalistlerle ilişki içerisinde bulunması gereklidir!

Sonuç

Yukarda verileri ve dayanaklarıyla açıklamaya çalıştığımız gibi, STÖ'ler, burjuvazinin proletaryanın sınıf savaşımının engellenmesi, yanlış rotalara sokulması konusundaki en önemli kollarındandır.

Kıbrıs'ta da pek bir yaygın olan ve rağbet edilen sivil toplumculuğun amaçları, niyetleri ve besin ve de esin kaynakları yukarıda belirttiğimiz gibidir.

Tüm amaç, çürümüş olan kapitalizmin iktidarını sürdürebilmesi içindir.

Ve bu amacı gizlemeye çalışanlar, halkımızın bilmesini engellemeye çalışanlar ve sivil toplum örgütleri ile sivil toplumculuğu demokrasinin vazgeçilmezleri, olmazsa olmazları arasında sayarak onu yüceltenler, kutsayanlar, neye ve kime hizmet ettiklerinin farkına varmalı, yanlış düşünceleri ve eylemlerinden vazgeçmelidirler, halkımızın doğru temellerde örgütlenmesi ve mücadele etmesinin önünde burjuvazinin borazanlığı görevini sona erdirmelidirler.

Sivil toplum örgütlerine ve sivil toplumculuğa bu bakış açısı, eskimiş, köhnemiş ve modası geçmiş, modern olmayan bir bakış açısı değil, gerçeklerin ta kendisinin belirtilmesidir.

Dolayısıyla Yenidüzen yazarı Sami Özusu da, sivil toplumculuğa karşı çıkışı "**Siyaseti ve toplum katmanlarının dernek, sendika ve diğer örgütler vasıtasıyla demokratik süreçlere katılımını önlemek, güdükleştirmek...**"

olarak değerlendiriyor oluşu, Demokratik Kitle Örgütlerini de sivil toplum furasına sokmak, emperyalist merkezli plan ve projelerin güdümüne sokmak ve asıl sendika, oda, dernek gibi demokratik kitle örgütlerini pasifleştirmek ve ehlileştirmek amacını taşımaktadır!

Gerçekleri gizlemek ve gerçeklerden hareket ederek mücadele etmenin adı modası geçmiş solculuk olacaksa, varsın öyle olsun!

Gerçeklerden kaçılmaz ve güneş balçıkla sıvanmaz!

Tıpkı sivil toplum örgütleri ve sivil toplumculuğunun foyasının meydana çıkartılması görevinde olduğu gibi!

XVI Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali

16'ncı Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali 8-15 Ağustos tarihleri arasında Venezüella'nın başkenti Caracas'ta yapıldı. 15 Bin gencin katıldığı festivale Güney Amerika, ABD, Vietnam, Avrupa, Asya ve Afrika'dan toplam 144 ülkeden gençler ve öğrenciler katıldı.

Bu yılki Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali "Emperyalizm ve Savaş'a Karşı Barış ve Dayanışma" teması çerçevesinde düzenlendi. Dünyanın birçok yerinde, Irak'ta, Sudan'da, Filistin'de emperyalist emeller uğruna yürütülen savaşlar dikkate alındığında bu yılki Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali daha bir önem taşıyordu.

Festivalin Venezüella'da düzenlenmesi özellikle Latin Amerika'dan büyük bir katılım sağladı. Kolombiya'dan 2,100, Küba'dan 1,800, Venezüella'dan ise 3,500 genç festivale katıldı. ABD, Brezilya ve Ekvator ülkelerinden ise 700'er genç katıldı. Avrupa'dan 1,600 genç katıldığı halde eski Doğu Blok'u ülkelerden katılımın az olduğu gözlemlendi.

Festival, 8 Ağustos'ta öğleden sonra gençlik korteji ile başladı. Katılımın büyük olması nedeni ile kortej 4 saatte ancak Los Proceres plazasına gelebildi. Kortej boyunca gençler pankart taşıdılar, slogan attılar, türküler ve marşlar söylediler. Yürüyüş sırasında Kübalı delegasyon Venezüellalıların alkışlarını en çok toplayan grup oldu. Kübalı delegasyon 1,000 kadar öğrenci yanında 700 kadar da doktor ve atletizm uzmanından oluşuyordu. Kortejdeki doktorlar Venezüella'da sağlık servisinin olmadığı yerlerde görev yapmaya gelen ve yeni Mahalle Sağlık Merkezleri oluşturan gönüllü doktorlardı.

ABD'li Gençler ise geri bıraktırmış ülkelerin nükleer teknolojiye sahip olma hakları olduğunu savunarak Bush rejiminin politikalarına karşı olduklarını açıkladılar.

Festival boyunca gençler paneller, seminerler ve kültürel faaliyetler düzenlediler. Kendi ülkelerinde yaşanan sorunları, baskıları ve sömürü biçimlerini dünyanın diğer bölgelerinden gelen gençlerle paylaştılar. Gelecek için neler istediklerini de anlattılar. Örneğin, Vietnamlı gençler ABD askerlerinin Vietnam savaşı sırasında kullandıkları AO/Dioxin'un yarattığı yıkımı ve etkilerini sunarak emperyalist savaşın ne anlama geldiğini gösterdiler. Venezüellalı gençler ise ülkelerinde okuma-yazma sorunlarının hala daha çözülmediğini anlatarak içinde yaşadıkları durumu diğer arkadaşları ile

paylaştılar.

Festival hep sosyal, kültürel ve siyasal sorunların tartışıldığı bir ortam içinde geçmedi. Festivalde ayrıca çeşitli ülkelere gelen genç müzik grupları ve sanatçılar da katkı koyarak konserler ve kültürel etkinlikler de sergilendi.

13 ve 14 Ağustos'ta ise Caracas'ta Anti-Emperyalist Mahkeme kuruldu. Gençler dünyanın birçok yerinde yürüttükleri savaşlar nedeni ile ABD ve diğer emperyalistleri yargılayarak tarihin çöplüğüne mahkum ettiler.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ GENÇLİK BİRİMİ (KSP GB)'NİN AÇIKLAMASI

KSP GB XVI. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivaline Kıbrıs adına gönderilecek temsilciler arasında yer almayı reddetmişti.

Bu konuda Kıbrıslı gençlik örgütleri arasında yapılan görüşmeler sırasında EDON başta olma üzere

gençlik örgütlerimizin bazıları, bu festivalde Kıbrıs'ı temsil edecek örgütlerin "Kıbrıs Cumhuriyeti Bayrağı" ardında yürüyeceğini belittiler. Bu karara Kuzey'den bazı gençlik örgütleri Türk milliyetçisi sebepler göstererek itiraz ettiler. Ve dolayısıyla da festivale katılmadılar.

KSP GB ise, bu festivalin enternasyonal bir festival olduğunu, ilerici-devrimci gençliğin kendi burjuvalarına ve dünyanın burjuva yönetimine karşı mücadelesinin simgesi olduğunu, dolayısıyla da bu festivalde burjuva devletlerin bayrağına yer vermenin, hele hele gençleri bu bayraklar ardında yürütmenin yanlış ve zararlı bir tavır olduğunu, gençliğin ardından ve gururla yürüyebileceği Kızıl Bayrağı olduğu, Kıbrıs delegasyonunun

Kızıl Bayrak ardında yürümesi gerektiğini belirtti. Bu olmamış Kıbrıs gençliğini birleştirmek değil de bölmek aracı olan, emperyalizme karşı mücadele değil de onunla işbirliği simgesi olan bir bayrak ardında festivale katılmayacağını duyurdu.

KSP GB kendi başına ve Kızıl Bayrağı ardında bu festivale katılmayı deneyebilirdi. Fakat bunun için gerekli maddi gücü yoktu. Yapamadı. Ümidimiz odur ki, ileride, işçi yoldaşlarımızın katkıları ile bu tür faaliyetlere gençliğin simgesi, dünya gençliğinin geleceğinin simgesi olan Kızıl Bayrağımızla katılma imkanına kavuşacağız!

KSP GB(a)
Kamil İncirli
15.08.2005

16th World Festival of
Students and Youth
V E N E Z U E L A
2 0 0 5

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta
Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALİST GERÇEK

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

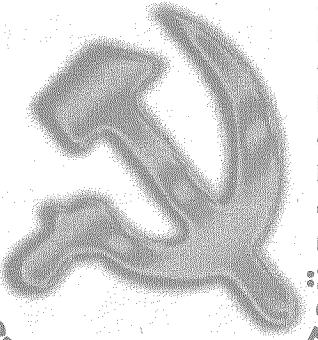
SOSYALİST GENÇLİK

19 Ağustos Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:45

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıvılcım

TARİHSEL MATERİYALİZM

Toplumun bir sistemden diğerine gelişmesini belirleyen temel güç, maddi malların üretim biçimidir.

Üretimin ilk özelliği, bir noktada asla kalmaması ve sürekli bir değişme ve gelişme halinde olmasıdır.

Ve üretim biçiminin değişmesi, sosyal ve politik sistemin tümünün yeniden kurulmasını zorlar.

Bu bakımdan insanların politik görüşlerini, kurumlarını da belirleyen, üretim biçimleridir.

Bu anlamda, toplumun gelişme tarihi, yüzyıllarca birbirini izleyen üretim biçimleri tarihidir.

Bu yüzden de sosyal gelişme tarihi, toplumun varlığı için gerekli olan maddi değerlerin üretimini sürdüren emekçi yığınların tarihidir.

Dolayısıyla Parti, üretimin gelişme yasalarını ve toplumun ekonomik gelişme yasalarını kavramalı ve bilmelidir.

Üretimdeki değişim ve gelişmeler, üretim aletleri ile üretici güçlerdeki değişim ve gelişmelerle başlar.

Üretici güçler, üretimin en dinamik, en devrimci ögesidir.

Üretici güçlerin gelişmesi ve değişime uğrayarak üretim ilişkilerinin değişmesi, üretim ilişkilerinin üretici güçleri etkilemediği anlamına gelmez.

Ancak üretim ilişkileri çok uzun süre, gelişen ve değişen üretici güçlerin gerisinde kalmaz ve bu gelişmeyle çatışamaz.

Üretim ilişkileri eninde sonunda üretici güçlerin seviyesine gelmez zorundadır.

İşçileri, emekçileri yıkıma uğratan ekonomik krizler, tam da bu uyumsuzluk nedeniyle ortaya çıkmaktadır.

Sosyalizmde hem üretimin, hem de üretim araçlarının toplumsallığı sayesinde, bu uyum sayesinde krizlere yer yoktur!

Üretim aletlerindeki gelişim ve ilerlemeler de, insanları değiştirmiş ve geliştirmiştir.

İnsanların deneyimleri, çalışma alışkanlıkları, yetenekleri de değişmiş ve gelişmiştir.

Günümüzde işçiler üretim araçlarından yoksun oldukları için açlıktan ölmek için işgücünü patrona, kapitaliste satmak zorundadırlar.

El zanaatları atelyeleri, imalathaneler, eski üretim ilişkilerinden günümüze gelen ve kapitalizmin dev fabrikaları tarafından yaşam şansı tanınmayan bireysel emeğe dayanan işletmeler olarak tek tük de olsa bulunabilmektedir.

Kapitalizm, rekabeti keskinleştirir ve küçük ve orta özel mülk sahiplerini yıkıma uğratar, onları proleterleştirir, satın alma güçlerini azaltır.

Kapitalizmde üretim sosyalken, üretim araçlarının mülkiyeti özeldir ve bu durum en büyük çelişkiyi oluşturur.

Bunun anlamı da, kapitalist üretim ilişkilerinin artık toplumdaki üretici güçlerin durumuna uygun düşmemekte ve onlarla arasında uzlaşmaz bir zıtlık barındırmaktadır.

Kapitalizm, üretim araçları üzerindeki özel değil, sosyalist mülkiyeti koyacak olan bir devrime gebedir!

Sömürülenlerle sömürenler arasındaki çok zorlu bir sınıf savaşımı, kapitalist sistemin esas özelliğidir.

Yeni üretim ilişkileri ve üretici güçler, eski sistemin içinde doğarlar.

Bu durum, insan iradesinden bağımsızdır.

Yaşama giren her yeni kuşak, bir önceki kuşağın çalışmalarıyla yaratılmış olan üretim güçleriyle ve üretim ilişkileriyle yüzyüze gelir.

Ama bu, üretim ilişkilerindeki değişimler, eski üretim ilişkilerinin devrimle yıkılması ve yeni üretim ilişkilerinin kurulması biçiminde olur.

Yeni üretici güçler ile eski üretim güçleri arasındaki çatışma, toplumun yeni ekonomik gereksinimleri, yeni sosyal düşünler doğururlar.

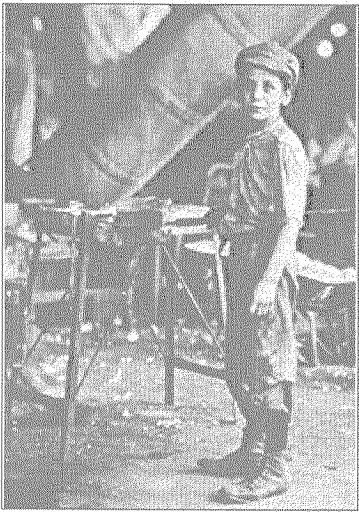
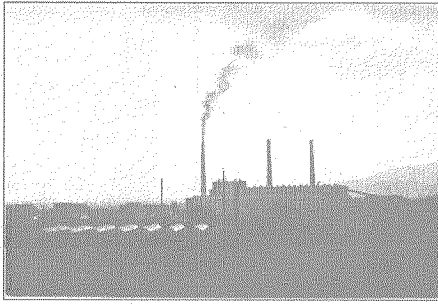
Bu yeni düşünler, bir önceki sayımızda da belirttiğimiz gibi, yığınları örgütler ve harekete geçirir.

Yığınlar yeni bir politik ordu içinde birleşirler, yeni bir devrimci iktidar kurarlar ve bu iktidarı üretim ilişkileri alanındaki eski düzeni zorla ortadan kaldırmak ve yenei bir düzen kurmak için kullanırlar.

Kendiliğinden gelişme süreci, yerini bilinçli eylemlere, barışçı gelişme yerini

zorlu karışıklıklara, evrim de yerini devrime bırakır.

Bu bakımdan günümüzde, kapitalizmin yıkılamayacağını, emperyalistlerin adamızdan kovulamayacağını öngörenler, bilim dışı safdiller ve emperyalist hayranlarıdır.

Soru

Meydanları dolduran
politik gençlik
şimdi nerede?

Polemik

Al gözüm seyreyle;
demek ki bu siyasetle
Kıbrıs'ta barış
engellenebilirmiş!

Üniversite Günlüğü

Okulların açılmasına az kaldı.
Günde iki işte çalışırsam,
belki ilk dönem taksitini
denkleştirebilirim!!!

Sinir Küpü

⚡ Özcan Özcanhan, Karpaz yolunda darp edildi!
Geçmiş olsun diliyoruz!
Bu Karpaz yolunda birşey var
vallah!
Giden dönmüyor acep ne iştir?!

⚡ CHP il, ilçe kongreleri çok hareketli geçiyor.
TV'den görebildiğim kadarıyla arkadaşlar allah ne veriyse vuruyorlar.
Karateçiler Federasyonu'nun kongresi mi parti kongresi mi belli değil.
Parti parti olsa gene canım yanmaz.
Sosyal demokratlık için kafalarını yardılar birbirlerinin!

⚡ VIP yeniden düzenlendi.
Very Important Person'lar bu kapılardan geçiyor da, biz neden geçemiyoruz?
Onlar çok önemli adamlar da, biz süt danası mıyız?!

⚡ KTOEÖS Başkanı Adnan Eraslan'a geçirdiği kazadan dolayı geçmiş

olsun diliyoruz!
Çabuk iyileş Adnan Hoca...

⚡ İçişleri Bakanı'na göre ülke artık sorma gir hanı değilmiş.
Vallahi sayın Bakanım, bu memlekette sizin gücünüz ancak "kaçak" işçiye yeter. Onların girişini engelleyebilirsiniz ancak! Yarın yeni St. Barnabas baskınları, yeni gazeteci cinayetleri olmayacağını garantisini verebiliyor musunuz?
Kutlu Adalı'nın katillerini bulabildiniz mi mesela?
Sorma gir hanı değil de, sorma vur hanı, sorma soy hanı mı olacak bunun içi?!

HAFTANIN FOTOMONTAJI

"9 Eylül zaferinde ve ülkemizin Alman faşist boyunduruğundan kurtulmasında en büyük katkı payı, kahraman kardeş Sovyet ordusunun ve onun uzak görüşlü önderi Generalismo Stalin'indir. Parti, işçi sınıfı ve bütün emekçi halkımız, bunu her zaman şükranla anacaklardır"
G. Dimitrov

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 47

SOSYALİZMDE META DOLAŞIMI

1. Sosyalist toplumun ticareti, kapitalistlerin olmadığı bir ticarettir ve amacı, emekçilerin gereksinimlerinin mümkün olduğunca iyi tatmin edilmesidir. Sovyet iktisadı, planlı olarak yürütülmekte ve büyüyen sosyalist üretimi halkın artan tüketimiyle kenti kırla ve halk iktisadının çeşitli dallarını ve ülkenin çeşitli bölgelerini birleştirmektedir.
2. SSCB'de iki pazar bulunmaktadır: devlet ve kooperatif ticareti biçiminde bir örgütlü pazar ve kolektif iktisadi ticaretin dahil olduğu örgütsüz pazar. Örgütlü pazar, doğrudan devlet tarafından planlanmakta ve ticaret bilançosunda tayin edici rolü oynamaktadır. Örgütsüz pazar doğrudan planlanmamakta, tersine devlet tarafından ekonomik olarak düzenlenmektedir.
3. Devlet ve kooperatif ticaretindeki meta fiyatları, planlı olarak saptanmaktadır. Kolektif iktisadi pazarlardaki fiyatlar, arz ve

talebe göre oluşmakta ve devlet planlarının düzenleyici etkisinin altında bulunmaktadır. Sovyet devleti, işçilerin, görevlilerin ve köylülerin alım gücünün sürekli artmasını ve halkın tüketiminin yükselmesini beraberinde getiren perakende ticaret fiyatlarının sistemli bir düşürülmesi politikası gerçekleştirmektedir.

4. Sovyet ticareti iktisadi muhasebe ilkelerine dayanmakta ve kapitalizmde özel mülkiyet, rekabet ve üretim anarşisinin yol açtığı muazzam üretici olmayan giderlerden arı olduğundan, kapitalist ticaretten tayin eici derecede tutumludur.

5. Sosyalizmde dış ticaret devlet tekelindedir ve sosyalist iktisadın pekişmesine ve daha da gelişmesine hizmet etmektedir. SSCB'nin dış ticaret tekeli, sosyalist iktisadı yabancı sermayenin sızmasından korumakta ve Sovyetler Birliği'nin demokratik kamp ülkeleriyle iktisadi ortak çalışmasına hizmet etmektedir.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.